

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

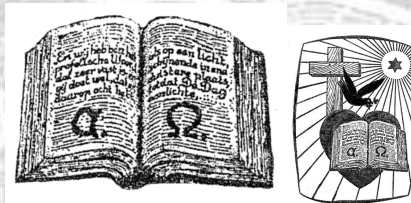
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap (seminar) door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Seminar over: de tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde.
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48.

Deze vijf Psalmen behoren bij elkaar en beschilderen op profetische wijze de tijd tussen Jezus Zijn eerste komst en de Heerlijkheid straks van Zijn Wederkomst als Hij het Koninkrijk gaat oprichten.

Laten we eerst deze Schriftgedeelten lezen.

In deze Psalm 44 beluisteren wij, hoe het Joodse volk, nadat het zijn Messias heeft verworpen en gekruisigd, verstrooid werd onder alle volken op deze aarde, en hoe het daar in grote verdrukking komt.

“Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een leerdicht. O God, met eigen oren hebben wij het gehoord, onze vaders verhaalden het ons: het werk dat Gij gewrocht hebt in hun dagen, in de dagen van ouds. Met uw hand hebt Gij volken verdreven, en hen gepland, natiën geteisterd, en hen uitgebreid. Want niet met hun zwaard hebben zij het land verworven, niet hun arm heeft hen gered, maar uw rechterhand en uw arm en het licht van uw aanschijn, omdat Gij in hen een welbehagen hadt. Gij toch zijt mijn Koning, o God; gebied de verlossing van Jakob.

Met U stoten wij onze tegenstanders neer, in uw naam vertreden wij wie tegen ons opstaan. Want niet op mijn boog vertrouwt ik, en mijn zwaard verlost mij niet; maar Gij hebt ons verlost van onze tegenstanders en onze haters beschaamd gemaakt. In God roemen wij de ganse dag, uw naam zullen wij loven voor altoos.

Nochtans hebt Gij ons verstoten en te schande gemaakt, en zijt met onze Herescharen niet uitgetrokken; voor de tegenstander hebt Gij ons laten wijken, en onze haters hebben naar hartelust geplunderd. Gij hebt ons overgeleverd als slachtvee, ons onder de volken verstrooid; Gij hebt uw volk verkocht voor een spotprijs, en zijt niet rijk geworden door hun koopsom; Gij hebt ons gesteld tot smaad voor onze naburen, tot spot en hoon voor wie ons omringen; Gij hebt ons tot een spreekwoord onder de volken gesteld, Gij doet de natiën over ons het hoofd schudden.

De ganse dag staat mijn schande mij voor ogen, en bedekt schaamte mijn aangezicht, om de taal van wie hoont en lastert, om de blik van vijand en wraakgierige. Dit alles is ons overkomen, maar wij vergaten U niet, noch verloochenden wij uw verbond; ons hart werd niet afvallig, noch weken onze voetstappen van uw pad, zodat Gij ons in een oord van jakhalzen moest verbrijzelen, en ons overdekken met diepe duisternis.

Indien wij de naam van onze God hadden vergeten, en onze handen uitgestrekt naar een vreemde god, zou God dat niet uitvorsen? Hij toch kent de geheimen des harten. Waarlijk, om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij worden gerekend als slachtschapen. Waak op! Waarom slaapt Gij, Here? Ontwaak! Verstoot niet voor eeuwig! Waarom verbergt Gij uw aangezicht, vergeet Gij onze ellende en verdrukking? Want onze ziel is in het stof gebogen, ons lijf kleeft aan de grond. Sta op, ons ter hulpe, verlos ons om uwer goedertierenheid wil”.

Dan volgt Psalm 45, waar wij zien, dat in die tijd Israël verhard en verblind is, tijdens zijn verstrooiing onder de volkeren. Wij zien daar echter ook Jezus Christus, die als Overwinnaar Zijn bruid verwerft, en dan als zij voltooid is, met Zijn bruid de bruiloft viert.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

“Voor de koorleider. Op de wijze van: De leliën. Van de Korachieten. Een leerdicht; een lied der liefde. Mijn hart trilt van blijde woorden, ik draag mijn gedicht een koning voor, mijn tong is de stift van een vaardig schrijver. Gij zijt schoner dan de mensenkinderen, liefelijkheid is over uw lippen uitgegoten; daarom heeft God u voor altoos gezegend. Gord uw zwaard aan de heup, gij held, uw majesteit en uw luister; ja uw luister! Rijd voorspoedig uit, voor de zaak van waarheid, ootmoed en recht, uw rechterhand lere u geduchte daden: uw pijlen zijn gescherpt – volken zijn onder u – zij dringen in het hart van des konings vijanden.

Uw troon, o God, staat voor altoos en eeuwig, uw koninklijke scepter is een rechtmatige scepter. Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft, o God, uw God u gezalft met vreugdeolie boven uw metgezellen; mirre, aloë en kassia zijn al uw klederen; uit ivoren paleizen verheugt u snarenspeel; koningsdochters zijn onder uw geliefden; de gemalin staat aan uw rechterhand in goud van Ofir.

Hoor, o dochter, en zie, en neig uw oor, vergeet uw volk en het huis van uw vader, laat de koning uw schoonheid begeren, want hij is uw Here; buig u dus voor hem neder. Dan zoeken, o dochter van Tyrus, de rijksten des volks met geschenken uw gunst. Louter pracht is de koningsdochter daarbinnen, van goudbrokaat is haar kleed; in kleurig geborduurde gewaden wordt zij tot de koning geleid, jonkvrouwen in haar gevolg, haar vriendinnen, worden tot u gebracht; onder vreugde en jubel worden zij binnengeleid, zij komen in des konings paleis.

Op de plaats uwer vaderen zullen uw zonen staan, gij zult hen tot vorsten stellen over het ganse land. Ik wil uw naam vermelden in alle geslachten; daarom zullen volken u loven voor altoos en immer”.

Dan krijgen wij Ps 46, als de bruid straks ingegaan zal zijn in Herelijkheid en de bruiloft van het Lamplaats vind. Wij weten dus, dat dan de Gemeente weggenomen is van de aarde, terwijl op de aarde de tijd van de antichrist en de grote verdrukking gekomen is, en waar de wederkomst van Jezus met Zijn vrouw, de Gemeente, een einde aan maken zal. Ja, een einde gaat maken aan al de oorlogen, die op aarde woeden en dat dan ook het Vrederijk komt.

“Voor de koorleider. Van de Korachieten. Op de wijze van: De jonkvrouwen. Een lied. God is ons een toevlucht en sterkte, ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden. Daarom zullen wij niet vrezen, al verplaatste zich de aarde, al wankelden de bergen in het hart van de zee. Laat bruisen, laat schuimen haar wateren, laat de bergen beven door haar onstuimigheid. Een rivier - haar stromen verheugen de stad Gods, de heiligste onder de woningen des Allerhoogsten.

God is in haar midden, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen. Volkeren woeden, koninkrijken wankelden, Hij verhief zijn stem, de aarde versmolt. De Here der Herescharen is met ons, een burcht is ons de God van Jakob. Komt, aanschouwt de werken des Heren, die verwoesting op aarde aanricht, die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde, de boog verbreekt, de lans stukslaat, de strijdagens met vuur verbrandt.

Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde. De Here der Herescharen is met ons, een burcht is ons de God van Jakob”.

Dan bezingt Ps 47 dat Vrederijk van de grote Koning, Die dan regeert over Israël en de volkeren.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

“Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een psalm. Alle gij volken, klapt in de handen, juicht Gode toe met jubelgeroep. Want de Here, de Allerhoogste, is geducht, een groot Koning over de ganse aarde. Hij brengt volken onder ons, natiën onder onze voeten; Hij kiest ons erfdeel voor ons uit, de trots van Jakob, die Hij liefheeft. God is opgevaren onder gejuich, de Here onder bazuingeschal. Psalmzingt Gode, psalmzingt, psalmzingt onze Koning, psalmzingt! Want God is de Koning der ganse aarde, psalmzingt met een kunstig lied. God regeert over de volken, God is gezeten op zijn heilige troon. De edelen der volken zijn bijeenvergaderd, als volk van Abrahams God. Want Godes zijn de schilden der aarde; Hij is hoog verheven”.

Het eindigt met Ps. 48, waarin wij een Herelijke beschrijving vinden van de stad van de grote Koning, Jeruzalem, dat straks hersteld zal worden.

“Een lied. Een psalm van de Korachieten. Groot is de Here en hoog te loven in de stad van onze God zijn heilige berg. Schoon door zijn verhevenheid, een vreugde voor de ganse aarde is de berg Sion, ver in het noorden, de stad van de grote Koning. God doet in haar paleizen Zich kennen als een burcht.

Want zie, koningen kwamen bijeen, zij trokken gezamenlijk op; zodra zij het zagen, stonden zij ontzet, werden verschrikt, vluchtten weg. Beving greep hen daar aan, smart als van een die baart. Door de oostenwind verbreekt Gij de schepen van Tarsis. Gelijk wij gehoord hadden, zo zagen wij het, in de stad van de Here der Herescharen, in de stad van onze God. God bevestigt haar voor altoos. Wij gedenken, o God, uw goedertierenheid in het midden van uw tempel.

Gelijk uw naam, o God, zo is uw lof tot aan de einden der aarde; uw rechterhand is vol van gerechtigheid. Laat de berg Sion zich verheugen; laten de dochters van Juda juichen om uw gerichten. Gaat rondom Sion en trekt eromheen, telt haar torens, richt uw aandacht op haar voormuur, doorwandelt haar paleizen, opdat gij het aan het volgende geslacht kunt vertellen: Waarlijk, zo is God, onze God, voor eeuwig en altoos; tot de dood toe zal Hij ons leiden”.

Wij willen ons eerst bepalen bij Ps. 44. Allereerst lezen wij in het opschrift: *“voor de koorleider”*. Want al wordt in deze Psalm ons het nameloze lijden van het volk Israëel, en ook het lijden van Gods kinderen in deze tijd beschreven, is het toch zo, wat vers 9 zegt: *“in God roemen wij de ganse dag, Uw naam zullen wij loven voor altoos”*.

Immers in dat opschrift lezen wij ook, dat het een leerdicht is, of, zoals de Oude Vertaling het zegt: *“een onderwijzing”*. Want het is een onderwijzing, niet alleen voor Israëel, maar ook voor ons allen, opdat wij ervan zullen leren, onderwezen te worden door het Woord van God en door Zijn Geest.

Dat is de eerste geweldige onderwijzing al, dat wij moeten leren in ons leven, niet alleen te loven en te prijzen, als wij op de bergtop zitten, maar ook als wij in het dal van schaduwen van de dood zijn. *“In God roemen wij de ganse dag en Uw Naam zullen wij loven voor altoos”*.

Dus niet alleen, als het ons voor de wind gaat, maar ook, als wij in verdrukking gaan komen, opdat wij dan in God leren roemen. Want daarom is deze Psalm ook als een leerdicht gewijd aan de opperzangmeester, de koorleider, die degene is, die de toon aangeeft, opdat de anderen mee gaan zingen.

Ik hoop, dat er onder u vele van zulke koorleiders zullen gaan komen, die ook als het hun moeilijk gaat, dat u alle anderen aansteekt. En ik hoop, als er onder ons zijn, die het moeilijk

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

hebben met lichamelijke ziekte of anders ook geestelijke moeilijkheden, dat u dan echt een koorleider gaat worden. En weet u, als wij allemaal gaan loven en prijzen, dan gaat de vijand op de vlucht, en vallen de muren van Jericho; want God woont onder de lofzangen van Zijn volk!

Dan lezen wij in vers 2a: *"O God, met eigen oren hebben wij het gehoord"*. Wat hebben wij hier al een wonderbare onderwijzing! Deze Jood, die deze Psalm dichtte, waarschijnlijk David, zegt: *"met eigen oren hebben wij het gehoord"*. Dat is heel belangrijk, want de Here Jezus Zelf leert ons in Luc. 11:28. *"Maar Hij zei: Zeker, zalig, die het Woord Gods horen en het bewaren"*. In Israël bestond een levendige mondelinge overlevering, wat ook hierdoor kwam, dat zij niet allen in staat waren, de Schriften te lezen.

Dit waren immers perkamenten rollen, met de hand beschreven, die niet een ieder tot zijn beschikking had, en velen waren analfabeet. Het Joodse huisgezin, dat een sterk familie leven kende, schaarde zich altijd om de vader en moeder, en dan werden de dingen verteld, die God gedaan had.

Zo was deze mondelinge overlevering zeer levendig in Israël. Nu is het wel, dat mondelinge overlevering ook enkele nadelen heeft; het kan immers afwijken van de werkelijkheid. Maar dat werd vanzelf gecorrigeerd, omdat men het ter Schrift gestelde Woord had.

Het grote belang van de mondelinge overlevering is, dat, wat een mens hoort uit de mond van een getuige, hem veel meer aanspreekt, dan wat hij leest. Wat door godvruchtige vaders en moeders in het huisgezin gesproken wordt over wat God gedaan heeft en doen kan in hun leven, dat spreekt de hoorders veel dieper aan. Want iets, wat wij met onze oren horen, geeft dikwijls een veel levendiger indruk, dan wat wij met onze ogen lezen.

Ook hierin hebben wij al weer een onderwijzing. Vergeet daarom ook niet de onderlinge samenkomsten bij te wonen, waar het Woord door de mond van een godvruchtig Godsgetuige tot u komt. Vandaar dat ook in het Nieuwe Testament geschreven staat in Rom. 10:17. *"Zo is dan het geloof uit het horen en het horen door het Woord van Christus"*.

Aan de zeven gemeenten in Openb. 2 en 3 zegt de Here Jezus aan elk briefeinde: *"wie een oor heeft, die hoort, wat de Geest tot de gemeenten zegt"*. Daarom, er zijn er, die denken, dat als zij thuis de Bijbel lezen, dat, dat genoeg is. Maar zij moeten niet nalaten, daar samen te komen, waar het levende Woord mondeling tot hen wordt gepredikt.

Want dan spreekt de Geest hen aan en brengt hen, die gelovig zijn, de verplichting om er van te getuigen, waar dat maar kan. Want het gaat om het mondeling getuigenis, als het komt uit een gelovig hart; dan staat de Heilige Geest daar zonder meer achter en dan spreekt het degene, die het hoort, bijzonder aan.

Er staat in Ps.44:2. *"O, God, met onze eigen oren hebben wij het gehoord"*. *"Met onze eigen oren"* is een typisch Hebreeuwse uitdrukking, die weergeeft, dat men het met belangstelling heeft gehoord. En verder staat er: *"onze vaders vertelden het ons"*. Welk een voorrecht, als ouders hun kinderen kunnen onderwijzen in de dingen, de feiten en daden Gods en kunnen getuigen van wat God aan hen heeft gedaan. Dat is grote genade!

Velen denken, dat godsdienstige gesprekken op de duur saai en vervelend worden; ja, ze worden vervelend, als wij onze meningen, of meningen van mensen of van kerken brengen over God. Dat zijn vruchteloze gesprekken! Maar als wij gaan verhalen over de Goddelijke feiten, de grote werken van God, dan is dat nooit saai, maar dan gaan de harten open, en gaat men met belangstelling luisteren, en zo wordt het geloof overgeplant.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Vers 2 zegt dus: *"Onze vaders verhaalden ons: het werk dat Gij tot stand hebt gebracht in hun dagen, in de dagen van ouds"*. Dat zijn Goddelijke feiten, waarvan in vers 3 het getuigenis lezen: *"Met Uw hand hebt Gij volken verdreven en hen geplant, naties geteisterd, en hen uitgebreid"*.

Hier gaat deze Jood vertellen, wat hij van de voorvaders gehoord had, welke grote daden God gedaan had in het verleden met Israël, toen Hij Israël verlostte uit het diensthuis van Egypte, onder Zijn knecht Mozes.

Welke enorme werken Gods werden daar verricht; o.a. in de oordelen, die God over Egypte deed komen, en hoe Hij voor Israël de Schelfzee droog maakte, maar de vijanden daarin deed omkomen; en hoe Hij Zich openbaarde op de Sinai en grote daden en werken deed in die 40-jarige woestijn reis, door hen te voeden en in deze dorre woestijn water uit de rots te geven en hoe in die 40 jaar hun schoenen niet verouderden, noch hun kleren versleten waren.

Het is de God van wonderen, die ook de Jordaan, die in die tijd vol water was, doorkliefde, zodat Israël op het droge er door heen kon gaan en toen al de vijanden voor hun aangezicht verdreef, zoals hier staat. *"Met Uw hand hebt gij volken verdreven en hen (Israël) geplant in dat land der belofte; naties geteisterd en hen (Israël) uitgebreid"*

Nu staat er verder in vers 4: *"Want niet met hun zwaard hebben zij het land verworven, niet hun arm heeft hen gered"*. Hoe gauw komt een mens ertoe, als er overwinningen zijn, om in eigen kracht te roemen! Maar deze vrome Jood, die deze Psalm gedicht heeft, die wist het wel; want het was niet het zwaard, waar Israël zo geweldig mee kon vechten, die hen de overwinning had gegeven. *"Maar Uw rechterhand en Uw arm en het licht van Uw aanschijn"*. Hier zien wij weer de drie-vuldigheid van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

We zien hier deze drie-eenheid in Zijn wonderbare eenheid van samenwerking tot verlossing! En nu komt de oorzaak, waarom Israël de overwinning kreeg: *"omdat Gij in hen een welbehagen had"*. (laatste deel vers 4) Als God in iemand of in een volk een welbehagen heeft, dan zal God hen van overwinning tot overwinning brengen en zij worden door Hem gered en tot Herelikheden gebracht.

Het is dus niet, omdat Israël uit zichzelf een Herelikheden of een bijzonder volk was. Zo geldt dat ook voor ons, want het is ook voor ons een onderwijzing. Want het is Zijn genade en Liefde, die ons geroepen en getrokken heeft, zodat wij zijn, wat wij zijn. Hier zien wij dus in het eerste gedeelte de Herelikheden van Israël, toen God het verlostte uit Egypte en het inbracht in het land Kanaän.

Nu gaat de Psalmist persoonlijk spreken in de volgende verzen. In vers 5 lezen wij: *"Gij bent toch mijn Koning, o God; gebied de verlossing van Jacob"*. We weten echter niet, wie deze dichter was, het kan David zijn, maar in ieder geval iemand, die in de omstandigheden van toen, zag, dat die Herelikheden er al niet meer was.

Want hij zegt: *"gebied de verlossing van Jacob"*. Hieruit zien we duidelijk, dat op dat ogenblik zijn volk nog niet werkelijk verlost was. God had hen verlost uit Egypte en gebracht in Kanaän, maar zij waren in hun hart niet verlost, en het was geen wedergeboren volk geworden; zij waren wel besneden van de voorhuid, maar niet besneden van hart.

En dat kon ook nog niet, zolang de Verlosser Zelf niet gekomen was, die dat machtige verlossingswerk zou gaan aanbrengen door Zijn kruisdood en opstanding, zodat Israël ook nog niet werkelijk verlost was. Het moest nog wachten. Waarop? Op hun Koning.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Hierin zien wij het onderscheid. Voor ons, in deze genade bedeling, is Jezus nog niet onze koning, maar onze Here, want Hij is Here van Zijn Gemeente. Hij is ons hoofd en wij zijn de leden. Maar voor Israël is Hij altijd hun Koning. Israël zou verlost zijn, als zij hun Koning aanvaard hadden.

Maar toen Hij kwam, hebben zij gezegd: *"wij willen niet, dat deze, Koning over ons is"*. Hij is gekomen tot de Zijnen. Maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. (Joh. 1:11) Maar eens zullen zij om Hem roepen in hun benauwdheid, die in Ps. 44 al beschreven is. Dan zal Hij komen als hun Koning en zullen zij zien, in Wie zij gestoken hebben.

Dan brengt Hij hen de verlossing aan! In deze Psalm zien wij de ware vrome Israëliet, die gelooft in zijn Messias en zijn Koning. Daarom zegt hij: *"Gij bent mijn Koning"*, al wist hij nog niet van Jezus Christus af, zoals wij Hem nu mogen kennen.

De Psalmist kon hier alleen zeggen: *"U bent mijn Koning"*. Dus hij zegt niet: *"U bent onze koning"*. Want al heeft hij aldoor gesproken voor het gehele volk, toch wist hij, dat iedereen voor zichzelf de persoonlijke keus moest maken.

Zo is het ook voor ons; wij kunnen als gemeenschap Jezus Christus niet onze Here noemen, als u allen Hem niet eerst persoonlijk aanvaard hebt als uw Here, dan pas hoort u bij die gemeenschap. Dus niet, omdat u hier in de dienst bent en u zich misschien hebt laten dopen, maar het gaat er om of u Jezus Christus persoonlijk heeft aanvaard in heel uw leven, zodat u kunt zeggen: *"U bent mijn Here en mijn God"*.

Zo kwam ook Thomas tot dat waarachtige geloof. Eerst geloofde hij nog niet, want hij zei: *"ik moet eerst zien en mijn vingers kunnen leggen in Zijn wonden"*. Toen Jezus hem het toont, zei hij: *"Mijn God en mijn Here"*.

Deze vrome Israëliet van Ps. 44 is behouden, want hij had voordat de Messias geopenbaard werd in het vlees, Hem al aanvaard door te zeggen: *"U bent mijn koning, o God!"* En hij wist ook, dat die Messias, die koning, God was. Hier zien we het levende geloof, want hij wist nog meer en zei: *"gebied de verlossing van Jacob"*.

Hij wist, dat, als die Koning zou verschijnen in Israël, Hij alleen maar had te gebieden om Jacob te verlossen. En let u op, hij noemt zijn volk hier terecht "Jacob"; want het is nog *geen* "Israël".

In Num. 24:1 lezen we de profetie: *"een ster gaat op uit Jacob (het nog onwedergeboren Joodse volk), een scepter rijst op uit Israël"*. Het Joodse volk is dus nog altijd Jacob, maar het gaat zijn Pniëlsnacht nog in en dan verschijnt Hij in Israël, die hun verlossing gebiedt.

Want zij zullen zien, in Wie zij gestoken hebben en zij zullen over Hem rouw bedrijven als over een eniggeboren zoon, elke stam afzonderlijk, elk huis afzonderlijk. En wat gebeurt er dan? Zo als Israël verdrukt is geweest in de verstrooiing al die eeuwen, zo zullen zij meer dan overwinnaars worden. Dat zegt vers 6 van Ps.44: *"Met U stoten wij onze tegenstanders neer, in Uw naam vertreden wij, wie tegen ons opstaan"*.

Zo geldt het toch ook voor ons! Wij hebben alleen de overwinning als wij in Hem blijven, als Hij onze Here en Gebieder is en als wij doen, wat Hij zegt. Denk aan het Woord van Jezus in Luc. 6:46, als Hij zegt: *"Wat noemt gij Mijn Here, Here, en doet niet wat Ik zeg"*. Er zijn veel christenen, die Jezus wel Here noemen, maar zij doen niet wat Hij zegt. Maar als wij doen, wat Hij zegt, dan trekt Hij voor ons uit en dan moeten onze vijanden wijken.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Israël heeft te strijden tegen vlees en bloed, want het is het volk, dat geroepen is tot een aardse Herelijkenheid en moeten dus strijden tegen aardse volkeren, maar de Gemeente heeft te strijden tegen geestelijke machten, de boze geesten in de lucht en daarom hebben wij alleen overwinning, als wij aan deze voorwaarde voldoen; dat wij doen, wat Hij gebiedt.

Dit geldt voor de Gemeente nu; maar straks zal Hij de verlossing gebieden voor Jacob, voor het Joodse volk, wat zij zelf niet kunnen doen. Daarom staat er in Ps. 44:7-8. *"Want niet op mijn boog vertrouw ik, en mijn zwaard verlost mij niet, maar Gij hebt ons verlost van onze tegenstanders en onze haters waren beschaamt gemaakt"*.

Weet u, wat hij hiermee bedoelde? Dit: de haters waren in aantal vele malen de meerdere van het Joodse volk. Hun vijanden zijn in grote maten veel meer dan zichzelf, ook hun bewapening (Syrie, Arab. Rep. enz.) Daarom was het voor hun vijanden zulk een schande om door dat kleine Joodse volk overwonnen te worden. Ook nu is dit het geval.

Echter Israël vertrouwt nu nog steeds op eigen kracht, doch zij zullen tot God moeten gaan roepen, als hun vijanden hen eens zullen overrompelen. De vleeselijke mens ziet nog altijd op zijn vleeselijke arm, maar de geestelijke mens ziet alleen op zijn machtige God, Die Zelf voor hem strijdt en wij zullen stil zijn. Dat is het verschil!

Zo zien wij ook Saul als een vleeselijk mens, als hij goed bewapend met zijn grote troepenmacht toch nog aarzelde of hij het wel wagen zou tegen al die vijanden te gaan strijden. Maar zijn zoon Jonathan was een geestelijk mens, die zei, dat het helemaal niets uitmaakte, want dat God even zo goed hun de overwinning kon geven door een of twee man, als door een groot leger.

En Jonathan ging met zijn wapendrager op weg om te vijand te verslaan. Hij had alles tegen; hij moest op handen en voeten de berg beklimmen, terwijl de vijand goed bewapend hem stonden uit te lachen. En toch gaf God de overwinning! Door die ene Jonathan? Neen, God Zelf ging voor hem uit!

Wanneer zullen wij het eens leren, dat de strijd Gods is. Er staat geschreven in Zach. 4:6. *"Niet door kracht, niet door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden"*. Zo worden de haters beschaamd gemaakt.

Weet u, hoe God de grote overwinning bevochten heeft, hoe onze Here en koning de overwinning bevocht? Wat heeft Hij gedaan? Hij liet zich nagelen aan een vloekhout! Hij werd zo zwak, dat Hij Zich aan dat hout liet nagelen en ging sterven. Zwakker kan een mens niet worden. Maar toen heeft Hij juist alles overwonnen, want toen streed God voor Hem, Die Zelf ook God is. Wonderbaar!

Dat is het geheim van het kruis, voor de Grieken en Joden een dwaasheid en voor christenen, die vleeselijk zijn, een ergernis. Maar voor hen, die geloven, is het kruis een kracht Gods: *"Want als ik zwak ben, ben ik machtig"*.

Als wij in dat geloof staan, dan kunnen wij ook in God roemen, dan blijft er geen roemen van onszelf meer over. *"In God roemen wij de ganse dag."* (vers 9) Maar bleven de Israëlieten toen maar werkeloos toezien? Neen, natuurlijk zijn die soldaten om Jerichao gegaan met de wapens, die zij hadden; maar zij wisten heel goed, dat zij in het geloof moesten gaan achter de Here met dat, wat zij in hun hand hadden. Dan zou de Here voor hen gaan strijden. Zij gingen dus niet werkeloos toezien.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Maar er zijn gelovigen, die het andersom doen; de één gaat uit eigen kracht strijden en de ander zegt: "God zal het wel doen, en ik ga niets meer doen". Maar zo is het niet!

Als wij in de Here zijn, dan gaan wij ook achter Hem aan in Zijn kracht. God zegt tegen de richter Gideon, toen hij als boerenzoon alleen stond: *"Gaaf in deze Mijn kracht"*. Hij moest wel gaan, zoals ook Jonathan in het geloof ging met dat ene zwaard, dat hij had en met zijn wapendrager.

Wie zo in het geloof staat, die roemt in de Here. Als wij uit dit geloof leven, waar deze Psalmist van getuigt, dan zullen wij deze God blijven loven en prijzen, ook in moeilijkheden, wetende, dat onze Verlosser leeft.

Dan krijgen wij het volgende gedeelte van Ps. 44:10-17, waarvan wij zien, hoe in de geschiedenis dat alles wordt vervuld: *"Nochtans hegt Gij ons verstoten en te schande gemaakt"*.

God heeft immers tijdelijk Zijn volk Israël verstoten, toen de maat vol was, opzij moeten zetten, wat wij hier zien in de tijd van zijn verstrooiing onder alle volken, wat staat in vers 12: *"Gij hebt ons overgeleverd als slachtvee, ons onder de volken verstrooid"*.

Als wij deze verzen stuk voor stuk bekijken zouden, dan zien wij, hoe de geschiedenis van Israël, vanaf zijn verwerping en verharding tot op de dag van heden, nauwkeurig is vervuld geworden. Er zijn er zo velen afgeslacht en worden nog afgeslacht. Vers 13: *"Gij hebt Uw volk verkocht voor een spotprijs, en bent niet rijk geworden door hun koopsom; Gij hebt ons gesteld tot smaad voor onze naburen, tot spot en hoon"*

Deze Psalmist moest dit dichten, ongeveer 1000 jaar voor de geboorte van Christus; maar lang voor deze dichter, heeft Mozes dit al verkondigd in Deutr. 28, waar wij precies het zelfde lezen in vers 64 over de rampspoed, die over Israël gekomen is: *"De Here zal u verstrooien onder alle natien van het ene einde der aarde tot het andere"*. 2600 jaar hebben dus de profeten al daarvan gesproken.

Verder zegt Mozes in vers 68 al: *"De Here zal u op schepen naar Egypte terug brengen, langs de weg, waarvan ik u gezegd had: Gij zult die nooit meer zien"*. Zien wij niet, dat dit letterlijk vervuld is?

Want toen zij Christus hadden verworpen en de Romeinen in het jaar 70 Jeruzalem ingenomen en de tempel verwoest hadden, hebben zij alle overgebleven Joden, die niet omgekomen waren, op schepen als beesten getransporteerd naar Egypte, om daar verkocht te worden als slaven.

Zo is het precies gebeurd, zoals het er staat in vers 68b: *"Gij zult daar aan uw vijanden als slaven en slavinnen te koop aangeboden worden, maar er zal geen koper zijn"*. Er was zo'n overvloed, en zij waren zo uitgehongerd van ellende, dat niemand ze kopen wilde, alleen tegen een spotprijs, wat ook Ps. 44:13 reeds had voorzegt. *"Gij hebt uw volk verkocht voor een spotprijs, en zijt niet rijk geworden door hun koopsom"*.

Dit is de oppervlakkige conclusie van deze psalmist, die profetisch de ellende van zijn volk ziet en hiermee bedoelt te zeggen, dat het niet tot ere is van Gods naam. Maar weet u, wat het wonderlijke altijd is? Dat God altijd tot Zijn eer komt.

Want God heeft Israël vanaf zijn roeping bestemd om Zijn volk te zijn en om een priesterlijk koninkrijk te worden, opdat alle volken op deze aarde, de levende God van Israël zouden kennen en dat zij zouden weten, dat er maar een God is: de God van Abraham, Isaäk en

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Jacob; en dat alle andere goden, afgoden zijn. Want er is maar één God, Die Almachtig is en Die verlossen kan en machtige werken kan doen.

Hoe hebben de heidenen rondom, beginnende met Egypte en al die grote rijken uit het verleden, geweten dat er maar een God is, de God van Israël, die alleen optreedt voor de Zijnen, die grote wonderen en tekenen verricht, de vijanden terneer werpt en Zijn volk bewaart.

Nu denkt deze Psalmist; nu is het misgegaan met ons, want God heeft ons van Zijn aangezicht weg moeten doen, en wij zijn verstrooid onder al die volken, waar wij een smaad en hoon zijn tot oneer, omdat er niets meer gezien wordt van de kracht en Herelijkheid, de verlossende macht van God. Want God trekt niet meer met ons uit en hoort schijnbaar niet meer onze gebeden.

Toch gebruikt God hen tot een machtige getuige op een andere wijze! Dat is altijd zo, want Gods roeping is onberouwelijk! Hij heeft gezegd tot Israël: *"Gij moet Mijn naam voor de volkeren uitdragen door gehoorzaamheid, maar zelfs ook in ongehoorzaamheid en verharding zult gij Mijn Naam verkondigen"*.

Nu denkt u misschien, dat vele heidense volken van Oost tot West en Noord en Zuid moeten wachten op een christelijke zendeling, om te horen wie God is. Toch is dat niet zo! Want ieder heidens volk kan weten, dat de God van Israël leeft. Waaraan? Aan Israël! Want elk volk op de wereld weet, wat er in al die eeuwen over Israël is gekomen.

Het staat ook al duizenden jaren geschreven, dat God dat over dat volk zal doen komen, als het ongehoorzaam is, wat ieder heiden kan weten. Daarom zien wij in het lijden van Israël, dat God zegt, wat Hij meent en dat Hij meent, wat Hij zegt, want Zijn Woord is de waarheid, en daarom kwam dat nameloze lijden over het volk Israël.

God heeft het dus van te voren gezegd door Mozes en de profeten. Het grote wonder is (dat zegt God er bij) dat, ondanks dat zij als slachtvee worden overgeleverd, zij toch zullen blijven voortbestaan. Machtige volken zijn ten gronde gegaan, maar dat kleine, vervolgd en uit gemartelde volkje van Joden blijft.

Want dat volk is van God. Is dat niet een wonder? De duivel weet de mensen verhard te maken, opdat zij het niet zullen zien. Maar het voortbestaan van het Joodse volk, ondanks eeuwen van nameloos lijden en ontzettende afslachtingen, is het bewijs, dat God bestaat.

Het gaat evenwel naar een climax toe. Want we zien ook, dat deze verdrukking van Israël naar de Grote Verdrukking gaat. En in die climax zien we twee dingen naar voren komen; ten eerste, dat God de maat vol maakt voor Zijn komend Goddelijk oordeel.

Als Jezus straks wederkomt als Koning, dan gaat Hij op Zijn troon zitten en laat alle volken voor Zich komen en worden zij geoordeeld naar wat zij aan de minste van Zijn broeders gedaan hebben. We lezen in Matth. 25:40. *"Voorwaar Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan"*.

Hier spreekt Jezus dus nog van het onbekeerde Jacob; maar die is toch een broeder van Hem. Het zal straks Israël worden. Ook lezen wij in vers 43-44: *"Ik was in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht"* Ja, wat men aan één van hen gedaan heeft, Jood zowel als Christen, dat heeft men Hem aangedaan, en dat is de maatstaf.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Zo verwijst de Here Jezus zulke naar de poel van het vuur, die voor de duivel en zijn engelen bereid is en die voor eeuwig verloren zijn. Maar degenen, die geholpen hebben, die mogen ingaan in het aardse rijk, om dan ook het evangelie van Christus verder te mogen leren kennen en doorgeven.

Dat lijden over Israël en Zijn kinderen is tot getuigenis en het maakt de maat spoedig vol, opdat God met Zijn oordeel kan komen. Dat lezen wij in Openb. 6, waar men om wraak gaat roepen, want de tijd der wrake is gekomen. Dan moeten zij nog een ogenblik wachten, tot het getal vol is.

Zo hebben wij dus gezien, dat het lijden van het Joodse volk toch niet tevergeefs is, al drukt de Psalmist het als het ware wel zo uit, want hij zegt in vers 13: *"Gij hebt Uw volk verkocht voor een spotprijis en bent niet rijk geworden door hun koopsom"*.

God heeft door hen geen rijkdom kunnen verkrijgen. Dat ziet de Psalmist alleen met het oog op het lijden van zijn volk. En hoe gauw komen ook wij daartoe, als wij het lijden van de Jood door de eeuwen heen zien. Dan zijn wij geneigd te zeggen: "Is dat nu toch allemaal wel nodig en is het eigenlijk niet tot smaad van de Naam van de Here"? Neen, toch niet!

Wij hebben al de drie belangrijke punten gezien, waarom dat lijden toch zijn vrucht voortbrengt: n.l. God had dat Joodse volk al vanaf de aanvang bestemd om Zijn getuigen te zijn voor de heidense volken.

2. Om Zijn Naam bekend te maken als de Enige waarachtige God.

3. En als zij dat niet doen door aan God getrouw te zijn, dan zal Hij die grote dingen in hun midden toch verrichten, ook als zij ontrouw zijn.

Want dat is zo wonderlijk, dat Gods beloften onberouwelijk zijn ook voor Israël. Dan zullen zij in hun lijden Zijn Naam bekend moeten maken en dat gebeurt immers ook. Zo zijn zij toch Zijn getuigen, en bovendien heeft dat lijden ten doel, dat zij daardoor de kroongetuigen gaan worden in het oordeel, dat God straks laat komen over deze wereld door Christus Jezus.

God houdt Zich nog stil, maar Zijn hart is bezorgd om als de maat vol is, Zijn kinderen er uit te redden, die dag en nacht tot Hem roepen, Hij zal hun met haast recht doen, en dat zal zeker geschieden.

In Ps. 44:18-19 lezen wij: *"Dit alles is ons overkomen, maar wij vergaten U niet noch verloochenden wij Uw verbond; ons hart werd niet afvallig, noch weken onze voetstappen van Uw pad"*.

Is dat nu eigenlijk wel juist? Het Joodse volk is immers in die verstrooiing gekomen, omdat zij hun Messias hadden overgeleverd in de handen van de heidenen om gekruisigd te worden. Zij hebben toch geroepen: "wij willen niet, dat Deze koning over ons wordt".

Toch is hier geen afwijking! Zeker, een groot deel van het Joodse volk is inderdaad afgeweken, maar de Psalmist getuigt hier toch van Zijn Here: *"Gij bent toch mijn Koning, o God"* (vers 5), waarmee hij toont, de vertegenwoordiger te zijn van dat deel, dat niet afgevallen is. Laten wij goed voor ogen houden, dat er altijd een heilig overblijfsel is, dat vasthoudt aan Zijn God.

Zij zien Christus nog niet als hun Messias; dat is vanzelf sprekend, want zij zijn immers verblind, zoals het Woord dat zegt, dat er een rest zal overblijven; een heilig overblijfsel, dat er ook in onze dagen is en die God kent.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

In Rom. 11:2-5 wordt daarvan gesproken: *“God heeft zijn volk (de Joden) niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft. Of weet gij niet, wat het schriftwoord zegt in (de geschiedenis van) Elia, als hij Israël bij God aanklaagt: Here, uw profeten hebben zij gedood, uw altaren hebben zij omvergehaald; ik ben alleen overgebleven en mij staan zij naar het leven. Maar wat zegt de godsspraak tot hem? Ik heb Mij zeventuizend man doen overblijven, die hun knie voor Baäl niet hebben gebogen. Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade”.*

Maar wat zegt de godsspraak tot hem? *“Ik heb Mij zeventuizend man doen overblijven, die hun knie voor Baäl niet hebben gebogen. Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade”.*

Ook Jesaja roept over Israël uit: *“al was het getal der kinderen Israëls als het zand der zee, het overschot zal behouden worden”.* Er is altijd een overschot, een rest, een heilig overblijfsel.

Weet u, wat nu zo wonderlijk was? Dat God die 7000 in die dagen van Elia bewaarde, die hun knie niet hadden gebogen, om ter wille van die rest het hele andere gedeelte van het volk weer terug te brengen.

Want wij weten, dat na Elia er weer een herstel kwam, want, toen God Zijn toorn over dat volk wilde gaan intrekken (drie en een half jaar, immers was er geen regen gevallen) ging Hij hen weer zegenen en herstellen.

En wat moest Elia doen? Niet alleen de Baäldienst uitroeien, maar hij moest ook het altaar bouwen van twaalf stenen naar de twaalf stammen van Israël. Zo kwam door die rest het volk weer terug, wat ook Rom. 11:16 zegt: *“Zijn de eerstelingen heilig, dan ook het deeg”.*

Dat geldt voor Israël, maar het is ook een onderwijzing voor ons. Bent u een waarachtig kind van God? Dat bent u dan niet geworden uit u zelf, want het was Gods genade en liefde, die u trok.

Misschien bent u de enige uit het huisgezin en zelfs de enigen uit uw gehele familie. Dank God daarvoor en houdt vast in gebed en zorg, dat u een getrouwe eersteling bent. Want dan zal de Here voor u ook de anderen nog kunnen trekken. Laat daartoe uw licht schijnen en houdt aan in de gebeden; wees een priester in uw omgeving, waar God u geplaatst heeft. Ook al zijn allen verhard en willen niet luisteren, God kan nog altijd wonderen verrichten.

Het is vele malen gebeurd, dat, ofschoon een moeder al lang was ontslapen en thuis gehaald bij de Here, en die haar hele leven gebeden had voor haar onbekeerde man of kinderen, terwijl zij nooit iets van een ommekeer in hun leven gezien had, na haar dood zij plotseling uit de wereld werden getrokken en tot het licht kwamen.

Ja, God is een God van wonderen! Laten wij Hem danken voor het heilig overblijfsel, dat heilig zaad onder Israël, maar dank Hem ook voor de Gemeente, die ook eerstelingen zijn met een heilige taak van een koninklijk priesterdom.

We lezen nu in vers 19-20 van Ps. 44: *“ons hart werd niet afvallig, noch weken onze voetstappen van uw pas, zodat Gij ons in een oord van jakhalzen moest verbrijzelen”.* Het “zodat” dat hier vertaald staat, wordt in de Staten Vert. vertaald met “hoewel”, wat een betere vertaling is.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

We weten , dat het Joodse volk nu in de verdrukking is, en deze verdrukking van al die eeuwen loopt uit op de grote verdrukking. Deze heeft met de Gemeente niets uitstaande, alleen met Israël en de volkeren. Waarvoor dient die?

Jacob moet verbrijzeld worden, net als de stamvader Jacob, die eerst recht van lijf en leden was, maar nog niet werkelijk wedergeboren, niet werkelijk met God wandelde, zoals het moest zijn. Daarom bracht God, Jacob tijdens zijn terugreis uit het heidenland, in de Pnielssnacht, die ontzettende worsteling.

Terwijl hij in angst was voor Ezau, bracht God hem in die geweldige strijd met de Engel Gods; en dat was de Messias Zelf. Toen werd Jacob verbrijzeld, want Hij ontwrichtte zijn heup, zijn mannelijke kracht, en zo werd Jacob, Israël, de nieuwe naam, die God hem gaf.

Zo werd hij wedergeboren en toen ging de zon op. Zo zal ook de zon, dat is de Messias, opgaan over Israël, als Hij komt als Koning, wat staat in Mal. 4:2. *"Maar voor u, die Mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugels"*.

Zo zal het Joodse volk, evenals Jacob wedergeboren worden en het zal Israël worden, wat gebeuren zal, als God dat volk weer terugbrengt uit de heidenen naar hun land. We weten dat de staat Israël er is en dat vele Joden nog steeds terug keren naar hun land, omdat de Jodenhaat weer oplaait. Daarom staat dat vlak voor de deur, want als de Gemeente straks weggenomen wordt, dan komt de grote Pnielssnacht voor het Joodse volk, wat dan gedeeltelijk in het land en op de grens van dat land zit.

Want de Schrift zegt, dat zij eerst verbroken, verbrijzeld moeten worden om het werkelijke Isrel te worden. Dat zegt ook Jes. 57:15. *"Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is; in den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederige en het hart der verbrijzelden te doen opleven"*.

Daar zien we de wedergeboorte, eerst sterven om dan op te staan, en daarom moet God hen brengen in dat oord om hen te verbrijzelen. Ja, het Joodse volk, dat nu nog Jacob is, zal als natie in een benarde toestand gebracht worden, en daar wordt het door God verbrijzeld, waardoor het alles verliest, wat het nog aan eigen kracht heeft.

Maar daaruit wordt het gered, zoals Jer. 30:4-5 het ons zo getuigt: *"Dit zijn de woorden, die de Here over Israël en Juda gesproken heeft (dus beide huizen, Israël en Juda). Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij (de Grote Verdrukking), schrik en geen heil"*.

In de oorlogen, die Israël tot nog toe te voeren had, hielde zij de overhand; maar straks niet. In de grote oorlog, als die losbarst, zullen zij geen overwinning meer krijgen; Jeruzalem zal dan ingenomen worden, ook hun steden, en zij zullen moeten vluchten naar de bergen om hun leven nog te redden.

En als al hun wapens uit hun hand geslagen zullen zijn en er geen eigen kracht meer over blijft, dan pas zullen zij om Hem roepen en dan zal God voor hen optreden. Wij kennen dit uit Hosea 5:15b. *"Wanneer het hun bang te moede is, zullen zij verlangend naar Mij uitzien"*.

En in Jer. 30:5-6 lezen wij: *"Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil, vraagt toch, ziet, of een man baart (het Joodse volk komt in barenswee, en wordt dan*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

verlost en wedergeboren); *waarom zie Ik elke man zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen?* (Ziet u, zij gaan de dood in) *Wee, want groot is de dag* (als Jezus met de Zijnen wederkomt na die dag der Grote Verdrukking) *zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jacob; maar daaruit zal hij gered worden*". Wat Heerlijk!

Als wij nu naar Ps. 44 teruggaan, dan ziet u, hoe wonderbaar profetisch in die ene Psalm, de hele levensgeschiedenis van het Joodse volk beschreven staat tot aan de komst van hun Koning: *"Hoewel Gij ons in een oord van jakhalzen moest verbrijzelen"*.

Wij weten, dat de wedergeboorte alleen plaats kan vinden door het geloof in Jezus Christus, niet alleen benauwdheid doet ons wedergeboren worden. Zo is het ook in onze dagen in deze genadetijd; God moest ons eerst in benauwdheid brengen (dat is niet altijd nodig) willen wij om Hem roepen.

Maar die benauwdheid op zichzelf, brengt ons niet tot wedergeboorte, maar wel, dat wij in die benauwdheid gaan zien, Wie in onze plaats verbrijzeld moest worden. Daarvan getuigt zo machtig Jes. 53:10, want dit is de oorzaak van onze wedergeboorte: *"Maar het behaagde de Here Hem te verbrijzelen"*.

Daar hebt u hetzelfde Hebreeuwse woord als in Ps. 44:20. En als God straks het Joodse volk, Jacob, in die Pnielsnacht brengt om het te verbrijzelen, dan zullen zij ook zien, Wie voor hen verbrijzeld is geworden, wat staat in Zach. 12:10. *"Zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben en over Hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind"*.

Zo gaat het toch ook met ons! Niet onze benauwdheid brengt ons tot wedergeboorte, maar het kan de aanleiding zijn daartoe, dat wij Hem gaan zien in het geloof, dat Hij voor onze zonden gestorven is op het kruis.

Zo mogen wij Hem nu reeds in het geloof aanschouwen, wat Hij voor ons deed op dat vloekhout van Golgotha, waar Hij Zijn kostbaar levensbloed uitstortte als een losprijs voor onze ziel, en dan gaan wij immers met Hem in de dood, want dat is het geloof, dat Jezus stierf voor ons, in onze plaats, en nu is ons leven niet meer van ons, want het behoort Hem toe, Die wilde sterven voor ons, en daarom heeft Hij recht op heel ons leven. Wij zijn dus met Hem gestorven en begraven, om met Hem te verrijzen. Dat getuigt immers deze Psalm.

Zoals Israël in de woestijn der volken, dus in grote dorheid moest komen; zo moeten ook wij eerst in grote dorheid komen, in dorheid van eigen natuurlijk leven, wat ons overdekt met diepe duisternis.

En wat is dat? Denkt u maar aan Psalm 23, waar de Oude Vertaling spreekt van het dal van de schaduwen des doods. Wij gaan ook met Hem de dood in! Maar dat blijft niet zo, want nu is de Here, onze Herder en onze Verlosser en kunnen wij zeggen met Ps. 23:4. *"Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad"*. En nu moet u zien, hoe een grote verandering dan plotseling plaats grijpt.

Voordat de Psalmist in Ps 23 tot dat vierde vers gekomen is, is de Here over wie hij spreekt, de derde persoon in zijn leven: *"De Here is mijn Herder, Hij doet mij neder liggen, Hij verkwikt, Hij voert, Hij leidt mij."*

Maar zo gauw de Psalmist gegaan is door het dal van diepe duisternis, dat dal van de dood, dan wordt het: "Gij" dus nu de tweede persoon, die hij nu aan spreekt; Want er staat nu niets

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

meer tussen hem en zijn Here. En die persoon is ons eigen ik, en die moet sterven: *"Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Gij bent bij mij"*. Nu is het enkel *"Gij"* geworden.

Wat Heerlijk, dat inderdaad dit lijden en verdrukking, deze moeite en strijd, ons altijd dichter bij de Here brengt, omdat wij de Here daardoor beter mogen leren kennen, altijd weer, als de Here beproeving toelaat door aanvallen van de boze.

Zo leren wij de Here kennen in al Zijn glorie en grootheid. En daar gaat het om! Wij moeten minder worden, Hij moet wassen! Zo komt ook dit Joodse volk tot deze Heerlijkheid.

Dat is ook het getuigenis van Paulus in Fil. 3:14, waarin hij zegt, dat hij er naar jaagt zijn dood gelijkvormig te worden en te komen tot de opstanding uit de doden, opdat er van onze natuurlijke oude mens niets meer gevonden wordt, maar Christus alles in ons is geworden. Dat gaat door moeite heen, maar dank God, in dat dal van diepe schaduw, is Hij bij ons.

Nu gaan wij naar het laatste gedeelte van deze Psalm: *"Waarlijk om Uw wil worden wij de ganse dag gedood, wij worden gerekend als slachtschapen"*. Dit spreekt ook van het lijden van Israël, dat toch niet vergeefs is, zoals ook het lijden van de Zoon van God niet te vergeefs was.

Deze twee verzen haalt Paulus aan, als beschrijft de jubelzang der vrijheid voor de kinderen Gods in Rom. 8:35-37. *"Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger of naaktheid, gevaar of het zwaard? Gelijk geschreven staat: om uw wil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn gerekend als slachtschapen"*.

Hier zie wij, hoe de Heilige Geest deze psalm aanhaalt en dan komt daar achter: *"Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft lief gehad"*. Wat een geweldig leerdicht hebben wij in deze ene Psalm. Hoe kostelijk is toch Zijn Woord!

In vers 24 krijgen wij een merkwaardige uitspraak, een gebed: *"Waak op, waarom slaapt Gij, Here, ontwaak, verstoot niet meer voor eeuwig"*. Dat is een aanroeping tot God van het benarde Joodse volk.

Want het is voor het Joodse volk alsof God slaapt. Want al 2000 jaar hebben zij hun smeekbede tot Hem gericht, en het is of God hen niet hoort. Dat is de klacht van vele Joden, dat het is, alsof God niet meer naar hen hoort. Daar sluit ook Ps. 78 bij, dat ons ook profetisch de hele geschiedenis verkondigt van Israël: zijn Heerlijkheid aan het begin, de uittocht uit Egypte met de wonderen en tenslotte hun verharding, hun verblindings.

In vers 65-66 lezen wij dan: *"Toen ontwaakte de Here als een slapende, als een held, door de wijn overmand; zijn tegenstanders sloeg Hij van achteren"*. Dat zal de verlossing voor Israël worden!

Het is voor Israël, alsof God slaapt, en alleen waakt over de Gemeente. Toch waakt God ook over die verstrooiden van Israël, anders waren zij allen allang onder de volken omgekomen. Maar plotseling en overweldigend zal Hij uittrekken als Verlosser voor Israël, als de Gemeente, Bruid des Lams is geworden en aan de rechterzijde van die grote Koning staat. Zo zal Hij wederkomen voor Israël en de volken als een bliksemflits, onverwachts, en

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

dan zijn ineens de rollen totaal omgekeerd, want dan breekt de heilstijd voor Israël aan, zijn verlossing.

Hetzelfde getuigt Paulus in Rom. 11:25-26. *"Want, broeders, opdat u niet eigenwijs zult zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat, (want er zijn Joden, die wel tot bekering en overgave zijn gekomen en die ingevoegd zijn in de Gemeente) de volheid der heidenen binnen gaat (de Gemeente) en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: de Verlosser zal uit Sion komen"*.

Want uit dat hemelse Sion zal Hij met al Zijn heiligen als de bliksem uittrekken uit dat ene eind van de hemel naar het andere, en de hele aarde verlichten; zo zal ook de verlossing voor Israël komen, plotseling, als de nood het hoogst is.

In Ps. 44:25 lezen wij nog: *"Waarom verbergt Gij uw aangezicht, vergeet Gij onze ellende en verdrukking?"* Wij weten, dat het om een bepaalde reden was, waar ook Paulus van spreekt door de Heilige Geest in Rom. 11:11. *"Ik vraag dan; zij zijn toch niet zo gestruikeld dat zij wel moesten vallen? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot najver te wekken"*.

Die verharding moest dus komen, opdat het heil tot ons heidenen zou komen. En daarvoor moeten wij bijzonder als Gemeente voor die genade van God ons bewezen, danken en veel voor het Joodse volk bidden en hen lief hebben; doordat zij dat lijden kregen, kwam het heil tot ons! God zij geloofd en gedankt!

Vers 12 zegt verder: *"Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid"*. Want nu in deze tijd, bij hun val en bij hun tekort, komt er al een rijkdom tot de heidenen en ook tot de wereld; maar als straks de Joden aangenomen worden, zal dat betekenen: het leven uit de doden (vers 15).

Nu komen er enkelen uit de heidenen tot het geloof, maar als Israël, als natie, straks bekeerd en wedergeboren zal zijn, dan komen er hele volken tot bekering. Is dat niet wonderbaar! Dan krijgen wij pas echt een Christelijke natie; nu niet.

Wij lezen nog in vers 13-14: *"Ik spreek tot u, heidenen, juist omdat ik apostel der heidenen ben, acht ik dit de Herelijkenis van mijn bediening, dat ik zo dat mogelijk was, de najver van mijn vlees mocht opwekken en enigen uit hen behouden"*. Dat willen wij ook met liefde doen. Het is altijd een wonder en een vreugde om een Jood tot Christus te brengen en vooral voor Paulus, die zelf een Israëliet was, want dat volk ging hem zeer ter harte.

In het zesde zendschrijven in Openb 3:9 zegt Jezus: *"Ik geef sommigen uit de synagoge van de satan van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn, maar liegen; zie Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich neerwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb lief gehad"*.

Nooit kunnen wij verwachten, dat in onze tijd, als de Gemeente nog hier is en nog niet weggenomen is door haar Hemelbruidgom, Israël als volk tot bekering komt, want als dat zou gebeuren, zou God Zijn eigen plan in de war sturen. Als vandaag het Joodse volk als volk tot bekering en wedergeboorte zou komen, dan zouden zij ingevoegd moeten worden in de Gemeente en zou er geen priesterlijk Koninkrijk over blijven voor het 1000jarig Vrederijk.

Neen, Israël is vanaf zijn roeping van Abraham, Isaak en Jacob bestemd om het hoofd van de volkeren te worden, en een erfdeel te ontvangen, dat op de navel der aarde ligt, centraal

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

tussen de werelddelen en daar dat priesterlijk Koninkrijk te worden. Dat zullen zij ook straks zijn in dat heerlijke Vrederijk, dat komt onder hun Koning.

Als de Gemeente weggenomen is, dan kan Israël dus pas tot bekering komen, en een ieder, die dan ook tot bekering komt kan dus niet meer tot het Lichaam behoren en daarom is dat een groot onderscheid met de Gemeente.

We lezen nu in Rom, 11:14b-15. *"enigen uit hen behouden. Want indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden"?*

Door hun verwerping zijn wij immers verzoend geworden (houdt dat goed vast) en daarom is het zo dwaas en getuigt het van een geweldige verblindheid als een christen, een Jood haat of een antisemiet zou zijn. Dat betekent, dat deze christen niet wedergeboren is. Dat mogen we zeggen op grond van Gods Woord.

Wij hebben ons heil alleen aan hen te danken, van hen hebben wij het kostbare Woord van God ontvangen en uit hen waren de profeten, en bovenal: uit hen kwam de Messias!

In het laatste vers van Ps. 44 lezen wij: *"Sta op, ons ter hulp, verlos ons om Uw goedertierenheid wil"*. Wij weten nu, waarop het volk Israël wacht: eerst moet de Gemeente gereed zijn en moet ingaan; dat is de volheid der heidenen.

Maar dan gaat ook de belofte uit Ps. 102:14 in vervulling: *"Gij zult opstaan, U over hen erbarmen, want het is de tijd haar genadig te zijn, want de bepaalde tijd is gekomen"*. Ziet u, hoe de profetieën bij elkaar aansluiten.

Begrijpen wij nu, wanneer die bepaalde tijd komt voor Israël? Die is er nu nog niet, maar het is bijna wel zo laat, en dan zal deze genadetijd voor de Gemeente uit de heidenen voorbij zijn. Want wij zien, hoe de deur overal dicht gaat voor het evangelie.

Daarna zal Israël als natie bekeerd worden. En wordt heel Israël een priestervolk, dat uitgaat om alle volkeren nog het evangelie te brengen. Dan zullen tien heidenen de slip van een Joodse man grijpen en zeggen: *"wij gaan met u naar Jeruzalem, want de Here is aldaar"*.

Zo zien we, hoe de profetieën van de latere profeten aansluiten op die van Ps. 44 en zelfs dat ook Hand. 15:12-18 het zelfde verkondigt: *"En de gehele vergadering werd stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. En nadat zij uitgesproken waren, nam Jacobus het woord en zei: Mannen, broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal ik wederkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal ik weer opbouwen, en ik zal haar weer oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke Mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn"*.

Het begon dus vanaf de Pinksterdag, nadat Jezus Christus het grote verlossingswerk had volbracht, en weer was teruggegaan naar de Vader, en de Heilige Geest uitgestort was. Zo zien wij, hoe de Gemeente uit de heidenen geroepen is, wat in het Grieks "Ecclesia" heet, een volk voor Zijn Naam, dat bestaat uit wedergeborenen, die de naam van Christus Jezus dragen, Christenen.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Zijn gemeente wordt dus niet genoemd naar de naam van een prediker of hervormer, zoals Luther en Calvijn, maar ook niet naar de naam van bepaalde groepen, die aparte leringen brengen, zoals Pinkster- of volle Evangelie groepen.

We mogen ons alleen noemen naar Zijn Naam, want het is een Naam, waardoor wij zijn gered en waardoor wij wedergeboren zijn in Zijn kruisdood en opstanding; wij zijn in Zijn Naam gedoopt en hebben in Zijn Naam ook de Heilige Geest ontvangen en hebben wij de verhooring van onze gebeden.

Daarom is ook onze lofprijzing in Zijn Naam en hebben wij Zijn wonderbare gave gekregen. Alleen in Zijn Naam willen wij vergaderen, en niet in een naam van iemand anders, want zij kunnen nooit de plaats innemen van onze Here en Heiland.

Hoe bedroevend is het dan, dat er vandaag zelfs onder protestantse groepen zijn, die zich laten noemen naar Maria. Maar dank God, dat er nog dienstknechten zijn, die het Woord recht snijden, maar wij mogen hen niet vereren, maar Jezus alleen, die in hen en door hen werkt.

Zo zien wij, hoe God nog steeds bezig is, dat volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen, en als God daarmee klaar is, eindigt dat in de grote vergadering, als de Here komt op de wolken om Zijn heiligen op te nemen en te vergaderen bij de Here Jezus om Zijn troon. En dat ogenblik is aanstaande.

Als de Bruidsgemeente is opgenomen, dan zal Jezus met haar wederkeren op aarde om de vervallen hut van David weer op te richten, en gaat de deur ook weer voor de volkeren open. Dan gaat het Joodse volk zijn roeping vervullen als een priesterlijk koninkrijk, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken.

Nu gaan we naar Ps. 45, dat ook een leerdicht of een onderwijzing is, niet alleen voor Israël, maar ook voor ons als Gemeente. Deze 45ste Psalm geeft ons een nog diepere lering, want wie is bekwaam om de Here ten alle tijden te loven en te prijzen, ook in verdrukking en benauwdheid?

Geen mens is uit zichzelf bekwaam! In deze Psalm wordt ons de diepe grond geleerd waarom wij dat kunnen, en waarom Ps. 45 een nog Heerlijker onderwijzing is, omdat het een lied der liefde is, zoals het opschrift het noemt. Ja, het is die liefde Gods, die in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest.

En als die liefde in ons werkzaam gaat worden, doordat wij vol van deze liefde gaan worden en daarin blijven, is dat de grond, waardoor wij ten alle tijden de Here kunnen loven en prijzen, ook in moeilijkheden en verdrukking.

Want het is juist de Liefde Gods, die ons doet overwinnen, op de wijze van de leliën, wat een bijzondere liefde uitdrukt. Hier worden de leliën des velds bedoeld, die zo rijk bloeien op de berghellingen in het land Israël, en dat een zinnenbeeld is van iets bijzonders.

Daar spreekt de Here Jezus Zelf van in Matth. 6:28-29: *"En wat bent u bezorgd over kleding? Let op de leliën van het veld, hoe zij groeien; zij arbeiden en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn Herelijkheid, niet bekleed was als een van deze".*

De leliën zijn dus het zinnebeeld van een bijzondere kleding, die de mensen zich zelf niet kunnen maken. Want Jezus zegt dat zelfs Salomo in al zijn rijkdom zich niet met zo'n koninklijk gewaad heeft kunnen bekleden, zoals die leliën bekleed zijn.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Het gaat dus om een kleed, dat God alleen ons kan geven, zoals Hij die geringe, nederige, veldlelie bekleedt en die echt niet de prachtige tuinlelie is, die wij kennen. Het zijn eigenlijk de anemoontjes, die daar net zo groeien als hier de paardebloem, waar iedereen over heen loopt en ze vertrappt. Toch heeft God dit nederige, kleine onaanzienlijke bloempje bekleed met zulk een heerlijkheid, dat Salomo's heerlijkheid het daar niet bij kan halen.

Daarom krijgen wij hier deze onderwijzing en willen wij werkelijk dit lofgedicht der liefde gaan zingen, dan moeten wij bekleed worden met wat God ons bereid heeft in Jezus Christus. Zegt de Galatenbrief ons niet, dat allen, die in Christus gedoopt zijn, zich met Christus bekleed hebben.

U zult zien, dat het in deze Psalm gaat om deze heerlijke koning, de Here Jezus zelf en Zijn Heerlijkheid, opdat wij steeds meer Hem gaan begeren als het hoogste goed en dat Hij steeds groter voor ons wordt, opdat Hij geheel ons hart en geheel onze ziel zal gaan vervullen met Zichzelf.

Dan worden wij bekleed met Christus met die liefde Gods, want God is liefde. Daar gaat het om in deze onderwijzing.

Daarvan spreekt ook het Hooglied, dat een wonderbaar lied der liefde is. Het beschrijft ons de hemelbruidgom, die Heerlijke Messias, maar ook Zijn bruid, beiden worden met de lelies vergeleken, in Hooglied 2:1; in dit eerste vers spreekt de Bruidgom.

Hij zegt: *"Ik ben (Christus is die Ik ben) een narcis van Saron, een lelie der dalen"*. Zoals die lelie nederig is, onaanzienlijk en niet geteld wordt, omdat het eigenlijk een gewone bloem in het veld is, waar een ieder over heen loopt, zo is deze openbaring van Jezus Christus voor ons als de Nederige, de Ootmoedige, maar Die juist zo lieflijk is.

En in vers 2 spreekt Hij van Zijn bruid: *"Als een lelie tussen de distels, zo is mijn liefste onder de jonge meisjes"*. Wonderbaar, die Bruid zit onder de distels, want van nature was zij ook zo'n distel.

Weet u, wat naar de Schrift een distel is? Hoe zijn die distels gekomen? Zij zijn het gevolg van de zonde, want na de zondeval, zou de aarde doornen en distels voortbrengen. En die Bruid komt dus onder de distels vandaan, want van nature is zij ook een zondares.

Maar een zondares, die door God geroepen is, getrokken door Zijn wondere liefde; en zo wordt zij onder de distels een lelie, niet uit zichzelf, maar door Hem, die haar doet wedergeboren worden, haar een nieuw hart en een nieuwe geest geeft en haar ziel reinigt met Zijn kostbaar bloed. Zo heeft Hij haar bekleed met Zich.

Is uw hart vol van de Here Jezus Christus? Of hebt u nog een verdeeld hart? Want als ons hart nog innerlijk verdeeld is, dan kunnen wij geen Bruidszielzelf, met Zijn liefde. Daarom komt eerst Zijn eigen getuigenis in ver 1: *"Ik ben een narcis van Saron, een lelie der dalen"*. En in vers 2 zegt Hij van Zijn bruid: *"Als een lelie tussen de distels, zo is mijn liefste onder de jonge meisjes"*.

Hebben wij ons door Zijn liefde laten trekken, en met Zijn liefde laten vervullen? Zodat die liefde in ons gaat werken en functioneren? Deze Psalm moest dus op de melodie van het lied der lelies gezongen worden. Dat lied was in die dagen heel bekend, maar ook heeft het een diepere, geestelijke strekking.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Met andere woorden, wij kunnen dit lied niet naar behoren zingen, want werkelijk een lofzang zingen voor God moet niet met de mond en de tong alleen gebeuren, maar met het hart, dat vol is van de liefde van Christus.

Daarom staat er in vers 2: *"Mijn hart trilt van blijde woorden"*. Ziet u, dat het direct op ons hart betrekking heeft? De Here Jezus leert ons dat ook in Matth. 15:8. *"Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij"*. Ziet u, dat wij onmogelijk dit lofgedicht kunnen zingen voor God, als ons hart verre van Hem is.

In vers 2 van Ps. 45 is vertaald: *"Mijn hart trilt van blijde woorden"*. Dat woord *"trilt"* kunnen wij ook vertalen met *"doet blijde woorden opwellen"* of ook met: *"Mijn hart vloeit over van blijde woorden"*.

Wat zegt de Here Jezus in Matth. 12:34. *"Addergebroed, hoe kunt gij, die slecht bent, iets goeds zeggen? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond"*.

En in Luc. 6:45 zegt de Here Jezus: *"een goed mens brengt uit de goede schat van zijn hart het goed voort, en een slecht mens brengt uit de boze schat het boze voort"*.

Er staat in Spreuken 4:23. *"Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen van het leven"*. (O.V.)

Is uw hart vol van de Here Jezus? Of hebt U nog een verdeeld hart? Want als ons hart nog innerlijk verdeeld is, dan kunnen wij geen Bruidsziel zijn voor de Here Jezus Christus. Als ons hart niet volkomen naar Hem uitgaat, dan kan het ook zijn, dat wij heel gauw misleid worden; want arglistig is het hart van nature.

Zijn er nog dingen van de wereld, waar uw hart nog altijd mee bezig is? Dan kent u nog niet waarachtig uw Heiland. Als U werkelijk Jezus leert kennen, dan zal Hij heel uw hart in bezit gaan nemen.

Laat ons hart niet verdeeld zijn, vooral in deze laatste tijd, nu de Here staat te komen om Zijn bruid ter bruiloft te ontvangen. Als ons hart niet volkomen naar Hem uitgaat, maar andere dingen dan nog plaats hebben, dan is het niet goed. Onderzoek uzelf!

Er zijn vandaag Christenen, die meer met hun hart hangen aan een bepaalde leer of aan een of andere grotere of kleinere denominatie, een kerk of een vrije samenkomst, maar dat alles heeft voor God geen waarde, want het gaat alleen om de Ene, om Christus Jezus.

Er zijn er ook, wiens hart uitgaat naar en vol is van één of andere profeet of leraar, zoals van een William Branham. Maar weet u, dat er geschreven staat, dat God een jaloers God is? Dat staat in Jac. 4:5. *"Of meent gij, dat het Schriftwoord zonder reden zegt: de geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloezheid"*. Voor ons is jaloezie een zonde, maar voor Hem, de Volmaakte, de Zondeloze, voor Hem is de jaloezheid een heilige Jaloezheid.

Ziet u maar naar die geschiedenis op de berg der verheerlijking in Matth., Marc. en Lucas. Daar neemt de Here Jezus, drie van Zijn trouwste discipelen mee om Zijn Herelijkheid een ogenblik te mogen aanschouwen, de Heerlijkheid van Zijn komend koningschap, waarover deze Psalm gaat.

Zij mochten de koning in Zijn schoonheid gaan zien, waartoe Hij hen meeneemt op de berg der Verheerlijking, waar Zijn gedaante veranderde voor hun aangezicht.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Dan zien zij een geopende hemel en een geweldige wolk, een wolk bestaande uit legioenen engelen, waarin God aanwezig is. Uit die wolk daalden twee van de grootste profeten van de Here Jezus, die ooit geleefd hebben neer; Mozes en Elia, die gingen spreken met die Ene, de grootste profeet, Jezus Christus.

Petrus zegt dan: *"laat ons drie tabernakels maken voor u een, voor Mozes een en voor Elia één"*. Petrus plaatste Mozes en Elia, naast Jezus. En wat doet God dan? God is een jaloers God, want op dat zelfde ogenblik dat Petrus gesproken had, kwam er een stem uit de wolk: *"Deze is Mijn geliefde"*.

Want wij zullen ons hart niet zetten op wie dan ook, maar alleen op Jezus! En wie dit doen behoren tot de Bruid van de Here! Daarom zegt het derde vers van Ps. 45: *"Gij bent schoner dan de mensenkinderen"*.

En in het Hooglied lezen wij, hoe de Bruid haar Bruidegom hemelhoog ziet uitsteken boven alle anderen, en dat zij slechts die ene begeert, voor haar is Hij de allerhoogste, de aller Heerlijkste.

Zo wil de Here, dat ons hart vol wordt van Hem. In Ps. 17:15 lezen wij dit ook: *"Maar ik zal in gerechtigheid uw aangezicht aanschouwen, en bij het ontwaken mij verzadigen met uw beeld"*. Ja, dat wil de Here, dat wij ons verzadigen gaan met Zijn beeld, dat ons hart vol wordt van Hem, Die alleen recht heeft op heel ons hart en leven.

Dan gaat gebeuren, wat Paulus ook zegt door de Heilige Geest in 2 Cor. 3:18a: *"En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de Herelijken van de Here weerspiegelen"*. Ziet u, hoe de ware kinderen Gods altijd zien op Hem, alleen zich met Zijn beeld verzadigen; dan zien wij in de Geest Jezus met Eer en Heerlijkheid gekroond.

Als ons hart vol is van de liefde Gods in Christus Jezus, dan gaat dat hart daarvan overvloeien. Wij merken het gauw, waar het hart van vol is. Als het vol is van aardse dingen, dan spreekt de mond ook daar altijd van.

Moet u maar eens opletten, dat, vlak na een samenkomst, er mensen zijn, die het al weer druk hebben over de dingen van de wereld. Dat is een teken, dat het hart nog verdeeld is. En als mensen altijd praten over hun leerstellingen en hun meningen over God en Christus verkondigen, dan is het hart niet vol van Jezus.

Het spreken over leerstellingen of meningen, geeft koude harten en dikwijls hete hoofden. Maar als wij spreken over Hem, die ons hart in bezit heeft, dan vloeit ons hart over van blijde woorden.

Zoals in Ps. 45:2b staat: *"mijn tong is de stift van een vaardig schrijver"*. Gedreven door de liefde Gods. Wat heerlijk is dat, want dan gaan ook de Geestesgaven werken in de Gemeente. Dat deze vandaag niet functioneren kunnen in de Gemeente komt, omdat het hart verdeeld is en daarom de gaven nagebootst worden.

In het derde vers lezen wij: *"Gij bent schoner dan de mensenkinderen, lieflijkheid is over uw lippen uitgegoten"*. De Bruid zegt hetzelfde in Hooglied 5:13b: *"Zijn lippen zijn lelies, druipend van vloeiende mirre"*.

Er waren eens velen, die Jezus navolgden; maar toen de Here ging spreken over dat werkelijke nieuwe hart en leven, toen ging de een na de ander weg, en zo bleef Hij over met Zijn discipelen.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

We lezen dat in Joh. 6:66-67. *"Van toen af keerden vele van Zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mee. Jezus zei tot de twaalfen: Gij wilt toch ook niet weggaan?"*

Dat zien wij altijd weer, dat vele zich afkeren en niet langer meegaan, en dat is ook onder ons. De discipelen van Johannes de Doper zeiden eens tegen hem: *"Kijk zij gaan allemaal de Here achterna en u houdt er niet een over"*. Dan antwoord Johannes hen: *"Heerlijk, want Hij moet wassen en ik moet minder worden"*.

We moeten niet voor een eigen zaakje strijden. Maar als er mensen weggaan, dan doet het ons leed voor hen, want het is niet onze zaak. Maar het gaat om Zijn Gemeente, want Hij bouwt Zijn Gemeente.

Jezus zegt: *"Mijn schapen horen Mijn stem, en zij volgen Mij"*. Wie werkelijk een schaap van Jezus is wordt niet misleid, maar volgt Hem. De Here Jezus maakte zich niet bezorgd over de velen, die van Hem weggingen. Wel is het bedroevend, dat velen zich nog altijd laten misleiden, maar de Here kent toch de Zijnen.

Toen de Here Jezus Zich keerde tot die weinige overgeblevenen en Hij zei tot de twaalfen in vers 67-68: *"Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven"*.

Zij hadden dus de stem gehoord van hun Here, zoals de Psalmist zegt: *"Lieflijkheid is over uw lippen uitgesproken"*. En zo bezingt de Bruid het ook in het Hooglied: *"Uw lippen zijn als de lelies"*.

We lezen ook in Joh.7, hoe dienstknechten van de overpriesters en Farizeeën gezonden waren om Jezus gevangen te nemen, en dan komen zij terug en vragen de overpriesters en de Farizeeën: "Waarom hebt gij Hem niet meegebracht? De dienaars antwoordden hun: *"Nooit heeft een mens zo gesproken als deze mens spreekt"*. Ja, welk een lieflijkheid is over Zijn lippen uitgesproken.

Zo vinden wij het in Joh. 8 bij die overspelige vrouw, in Joh. 9 bij de blindgeborene en ook in Joh. 11 bij het graf van Lazarus, dat lieflijkheid over Zijn lippen is uitgesproken. Kennen wij Hem zo?

Wat een wonderbare genade, als wij Hem zo mogen zien in Hebr.1 en ook in Ef. 1:3. *"Gezegend is de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei, geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus"*.

Jezus, die de Gezegende van de Vader is, in Hem ontvangen ook wij al deze zegen. Is Hij het dan niet waard, dat wij met ons hele hart, met heel ons wezen Hem beminnen, deze schoonste van allen!

In Ps. 44 horen wij, hoe de Psalmist het Koningschap van de Koning bezingt, als Jacob de Pniëlsnacht is in gegaan en Israël is geworden. En in Ps. 45 beluisteren wij het nog uitvoeriger. Want dat zegt de Psalmist in het vierde vers: *"Gord uw zwaard aan de heup, gij held, uw majesteit en uw luister"*.

Hij roept hier de Here aan, die daar nog bij God de Vader is, opdat Hij Zijn zwaard zal aangorden. Nu is de Here Jezus aangegord als Hogepriester, die voor de Zijnen bidt en pleit bij de Vader; maar als Hij straks verschijnen zal in luister en majesteit, dan zal een tweesnijdend scherp zwaard uit Zijn mond uitgaan, waar mee Hij de heidenen zal slaan.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Dat lezen wij in Openb. 19:15-16; als Hij daar komt als Koning der koningen: *"En uit Zijn mond komt een scherp zwaard om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, van de Almachtige. En Hij heeft op Zijn kled en op Zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der Heren".*

Dat roept hier deze vrome Israëliet, de Psalmist, profetisch in de Geest uit. Want Hij zal de hemel opnieuw verlaten en Zijn zwaard aangorden om Zijn volk te verlossen en Zijn Koningschap in luister en majesteit te aanvaarden.

Nu is de Here Jezus nog bij de Vader als Heer van Zijn Gemeente en Hoofd en Hogepriester om voor hen te bidden en te pleiten en om die Gemeente voltallig te maken. Dan wordt Hij de van God bestemde Koning.

Maar nu heeft Hij dat koningschap uit de Hand van Zijn Vader nog niet ontvangen. En dan lezen wij nog in Ps. 45:5. *"Ja, uw luister! Rijdt voorspoedig uit, voor de zaak der waarheid, ootmoed en recht, uw rechterhand leert u geduchte daden".*

Daar worden drie dingen genoemd: de zaak van waarheid, ootmoed en recht. Hieruit leren wij, dat, voordat de Here Jezus in Zijn majesteit verschijnt met Zijn Gemeente, de leugen tot het toppunt is gekomen zal zijn op deze aarde en in deze wereld. Dan zullen de mensen steeds meer de leugen gaan geloven, die door de groten en koningen der aarde wordt gesproken op vele conferenties, zodat men de leugen voor de waarheid neemt, en de waarheid leugen noemt.

Denkt u alleen maar aan wat men nu steeds meer beweert, dat die arme Palestijnen toch recht hebben op dat land van Israël. U moet hen helpen en zelfs de wereldraad van kerken doet er aan mee. Maar de Palestijnen en Arabieren hebben zelfd niet het minste recht op dat land, want dat is de grootste leugen!

Want toen in 1948 Israël terugkeerde naar zijn land, was het in Engelse handen; en voordat Engeland onder de Volkenbond dat land bezat, was het eeuwenlang onder Turkse Heerschappij geweest' De Arabieren die schatrijk zijn aan de olie in hun land, helpen op geen enkele wijze *"hun broeders"* de Palestijnen, ze hebben belang dat er onrust is en dat de mensen zich tegen Israël afzetten.

Het is de islam, de koran, de tegenhanger van het Woord van God, die men hiervoor gebruikt en die over de hele wereld zich als een ziekte aan het verspreiden is. Wanneer er ergens een aanslag wordt gepleegd, als in Israël weer een lafhartige bomaanslag is, gaat er bij de Palestijnen en bij de islamieten gejuich op. Het is de godsdienst van de haat, van dood en verderf, het is de godsdienst van de tegenstander van God de Almachtige.

En we zien vandaag de dag hoe de leugen wordt geloofd. Maar dit staat al profetisch in Gods Woord, dat alles krom zal zijn en daarom moet Jezus komen in Majesteit, in luister, in Heerlijkheid met het tweesnijdend zwaard, om als Koning der koningen en Rechter te richten. De leugen is nu niet tegen te houden en zal zich spoedig verpersoonlijken in de antichrist, de leugenaar.

Vers 5 van Ps. 45 spreekt ook nog van de zaak van ootmoed of zachtmoedigheid. Maar op deze aarde worden nu de werkelijke ootmoedige, de zachtmoedige vertrapt en vertreden, want men heerst met geweld.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Maar Ps. 42 zegt profetisch: *"Als Hij komt, zal Hij juist de zachtmoedige doen opleven, maar de verdrukker zal Hij verbrijzelen"*, waar ook Jes. 11 van spreekt.

Het gaat om de zaak van recht. Maar in deze tijd is het recht zoek geraakt, en de rechtspraak verdraaid. Omdat men zich niet houdt aan de normen, de geboden van God. Maar God zij dank, Hij komt: *"uw rechterhand leert uw geduchte daden; uw pijlen zijn gescherpt; uw pijlen zijn gescherpt, volk zijn onder u, zij dringen in het hart van de vijanden van de Koning, Uw troon, o God, staat voor altoos en eeuwig, Uw Koninklijke scepter is een rechtmatige scepter"*. (Ps. 45:6-7)

We zijn nu gekomen tot de beschrijving van de Bruid van die Koning. Vers 10 laat ons zien de toekomstige Heerlijkheid van de Bruid van het Lam, die dan de Vrouw van het Lam zal zijn. Want wij lezen in het tweede gedeelte van vers 10: *"de gemalin"*; zij is dus daar niet meer de Bruid, maar Vrouw.

Want zo lang zij op aarde de bruid is, is zij in de vernedering. Maar straks zal zij verheerlijkt worden met haar Here; nu moet zij nog veel lijden, maar straks met Hem regeren. Daarom staat er ook: *"de gemalin staat aan uw rechterhand in goud van Ofir"*.

Ik heb u er op gewezen, hoe dit vervuld wordt, wat Paulus schrijft in Col. 3:4. *"Wanneer Christus verschijnt (in Zijn Heerlijkheid dus), zult ook gij (de Gemeente) met Hem verschijnen in Heerlijkheid"*.

Hieruit zien wij dat, voordat de Here Jezus verschijnt op deze aarde, moet eerst de Gemeente met Hem verenigd worden om haar Heerlijkheid en haar kroon te ontvangen en om dan met Hem te kunnen verschijnen in Heerlijkheid.

Ik heb u er al op gewezen, dat het goud van Ofir het meest kostbare goud is. Dit meest gelouterde goud is van het hoogste en reinste gehalte, dat in de Bijbel genoemd wordt, en dat de Heerlijkheid van God uitdrukt.

De Here Jezus zegt immers in Joh. 17:22 in het Hoogpriesterlijke gebed: *"En de Heerlijkheid, Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hen gegeven"*.

De Here Jezus heeft de Heerlijkheid van de Vader en dat wil zeggen: Hij is bekleed met dat zelfde wonderbare Licht, wat God bezit, Die een ontoegankelijk Licht bewoont. Want dat goud van Ofir drukt allereerst het zuiverste Licht uit, het Licht uit God, dat ook de Heerlijkheid van God is, want het is het Leven van God.

Christus Jezus is immers Licht uit het eeuwige Licht en wat Hij van de Vader ontvangen heeft, dat heeft Hij aan Zijn Bruid gegeven.

Wij lezen ook, dat de gemalin staat: *"aan Zijn rechterhand"*. Wij weten, dat God tot Zijn Zoon gezegd heeft, toen Hij gehoorzaam was geweest tot de dood aan het kruis, en God Hem uitermate verhoogd had: *"Zet U aan Mijn rechterhand"*.

En de gemalin staat aan de rechterhand van Jezus, en het zijn diegenen, die als Bruid op aarde, getrouw geweest zijn.

Paulus spreekt hierover in 2 Tim. 2:10b-12a. *"Opdat ook zij het heil in Christus verkrijgen met eeuwige Heerlijkheid. Het Woord is betrouwbaar; immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven; indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen Heersen"*.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Het is volharden hier in vernedering en in smaad, in het verworpen zijn van deze wereld; want wie daarin getrouw is, is de Bruid, die straks ook aan Zijn rechterhand gezet wordt, zoals ook de Here Jezus getrouw geweest is en gezeten is aan de rechterhand van Zijn Vader.

Ik wil u iets nieuws laten zien in dit Schriftgedeelte. Er is niet alleen sprake van een koningin, maar ook nog van andere maagden. Wij vinden dat al in vers 30: *"Koningsdochteren zijn onder uw geliefden, maar de gemalin staat aan Uw rechterhand"*.

Waar is dit een onderscheid! De koningsdochteren komen ook in de bruiloftszaal en hebben deel aan de Heerlijkheid, maar toch anders dan wat de Bruid ontvangt. De Bruid staat immers aan de rechterhand in goud van Ofir.

Dat vinden wij vermeld in vers 15: *"In kleurig geborduurde gewaden wordt zij (dat is de bruid, straks de Vrouw van het Lam) tot de koning geleid, jonkvrouwen in haar gevolg, haar vriendinnen, worden tot u gebracht"*.

Wij zien hier, hoe deze Bruid de Vrouw van het Lam, een gevolg heeft. Het Hebreeuwse woord voor "jonkvrouw" heeft de betekenis van "maagd". Dus deze jonkvrouwen, deze maagden zijn dus rein, en die zullen de Bruid volgen in de bruiloftszaal als bruiloftsgasten.

Een ander onderscheid is er nog tussen de Bruid en deze jonkvrouwen. Het Nieuwe Testament is de openbaring over het Oude en laat ons duidelijk dit onderscheid zien, n.l. dat de Bruid gereed is.

Nergens vindt men in het Nieuwe Testament, dat de Bruid zich gereed moet maken; maar daarentegen worden de jonkvrouwen altijd opgeroepen om de lampen te bereiden en zich gereed te maken voor de bruiloftszaal.

Het onderscheid is dit dus, dat de Bruid altijd gereed is. Het is onvoorstelbaar, dat een Bruid niet gereed zou zijn voor haar bruidegom! Voor een aardse bruid is het al onvoorstelbaar.

Wat zien wij hieruit? De zielen in deze tijd, die het ernstig nemen en jagen naar het heilig maken, die laten zich in deze tijd gereed maken door de Here, want zij hebben maar een brandend verlangen om gereed te zijn voor hun Here, als Hij komt; dat is de Bruidsziel!

Het zijn dus die zielen, die voortdurend een verborgen omgang met hun levende Here hebben en die een voortdurende levensgemeenschap met Hem onderhouden. Bij die zielen gaat hun hele hart, hun hele leven uit naar die Hemelbruidegom.

Het zijn diegenen, van wie Paulus zegt, dat die zich geheel en al aan Hem toewijden, dag en nacht. In 2 Cor. 11:2-3 lezen wij: *"Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan een man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees (Paulus zei het toen al), dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden"*

Wel nu, die zielen, die zich niet afwenden, maar die hun gedachten in een eenvoudige, maar loutere toewijding tot Christus hebben, die zijn gereed, want die worden door de Here Zelf gereed gemaakt. Daarom vinden wij nergens in het Nieuwe Testament, dat de Bruid zich gereed moet maken, want zij is gereed. De ziel, die zo leeft met de Here, die bereid is om elk uur de Here te ontmoeten, dat is een Bruidsziel.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Er zijn maar twee plaatsen in het Nieuwe Testament, die melding maken van de Bruid, en daar komt het ook duidelijk in uit, n.l. in Openb. 19:7-8 en in Openb. 22:17. Waar hier staat: *"En de Geest en de Bruid zeggen: Kom"*.

Dan is de Bruid dus gereed, want zij heeft dat zoete geheimenis, dat zij de Zijne is en dat zij verlangt naar Zijn komst.

Daarentegen lezen wij over de maagden in Matth 25, dat zij zich bereiden moeten. Die 10 maagden gaan in, als de bruid al vrouw geworden is. Bij het Joodse volk was de volgorde van de bruiloft aldus: eerst wordt de bruid door de bruidegom gebracht in het huis van zijn vader en daar worden zij in intieme kring aan elkaar verbonden.

Als dat gebeurd is, dan gaat de bruidegom met zijn vrienden uit met lampen en nodigt de bruiloftsgasten ter bruiloftsmaal, om met hen aan het bruiloftsmaal te zitten. En in die bruiloftszaal ontvangt de gastvrouw haar gasten.

Als straks de Bruid weggenomen wordt en dat kan plotseling gebeuren, dan zullen velen van de nu slapende maagden, die op twee gedachten hinken, wakker worden, zoals in Matth. 25, toen zij allemaal slapende waren en ineens wakker werden en zich nog gereed moesten maken. Dat vinden wij in deze Psalm vermeld.

Een volgend onderscheid tussen bruid en bruiloftsgasten is, wat wij lezen in Ps. 45:14-15. *"Louter pracht is de koningsdochter daar binnen, van goud brokaat is haar kleet; in kleurig geborduurde gewaden wordt zij tot de koning geleid"*.

De beschrijving van het kleet van de Bruid, spreekt van een kleurig geborduurd kleet. Dat is dus een wonderbaar kleet, bijzonder bewerkt. Van de bruiloftsgasten staat alleen vermeld, dat zij hun kleding wit gewassen hebben in het bloed van het Lam.

Dit laatste geldt voor beiden, want wie niet gewassen is in het bloed van het Lam, zal op die heilige plaats in het Vaderhuis nooit binnentreden. Zo weten wij dus, dat wij alleen en louter uit genade onze rechtvaardiging en verlossing, onze reiniging en verzoening ontvangen door het bloed van het Lam. Dat geldt voor Bruid en bruiloftsgasten.

U kent die geschiedenis uit Matth wel, van die grote koning, die voor zijn zoon een bruiloftsmaal aanricht. Denk er om, niet de bruid roept, maar de vader van de bruidegom. En dan nodigt hij velen uit als bruiloftsgasten, maar niemand kan binnenkomen of hij moet een bruiloftskleet aan hebben.

En toen er één in die gelijkenis het waagde om in zijn eigen plunje te komen, werd hij buiten geworpen in de buitenste duisternis. Dat bruiloftskleet ontvangen zij gratis van de grote koning en zij moesten zich er mee bekleden. Dank God, dat de Here Jezus ons van God niet alleen geworden is rechtvaardiging, maar ook heiliging, en dat alles louter en alleen uit genade; en dat is dat heilige nieuwe kleet.

Want: *"Die in Christus is, is een nieuwe schepping"*. Dan zullen de bruiloftsgasten, maar bovenal de Bruid, het Heerlijke nieuwe opstanding lichaam krijgen, waarin geen zonde meer woont of kan wonen. Het is een uit genade geschonken heiligheid of nog beter gezegd: een toegerekende heiligheid in Christus, die voor Bruid en bruiloftsgasten gelijk is.

Maar nu komt het onderscheid: de Bruid, door Hem nu gerechtvaardigd en geheiligd in dit leven, gaat nu de heiliging najagen, zodat zij in alles Hem behaaglijk mag worden, en dat niet uit eigen kracht, maar door de kracht van de Heilige Geest en door de levende inwerking

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

van Gods Woord. Het Woord van God wordt voor de Bruid een scheppende levende kracht en zo wordt haar kleet kostelijk geborduurd, waarvan de Psalmist reeds moest profeteren in deze Ps 45:15. En ook in Openb. 19:8b lezen wij: *"Want dit fijn linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen"*.

Haar aardse leven, nadat zij gered was geworden, was in overeenstemming met haar staat, want de Here Jezus verheft een zondaar uit genade uit zijn zondige staat tot een reine, heilige staat voor God, waarvan zij die benut om die uit te werken in de dagelijkse wandel en praktijk van het leven.

Zo heeft zij dus straks niet alleen een toegerekende heiligheid, wat ook de bruiloftsgasten hebben, maar zij heeft ook een ingewerkte heiligheid door Gods Geest en Woord.

Daarom wordt zij de vrouw van het Lam. Vandaar dat ook deze Psalm dit zo wonderbaar beschrijft. Zij heeft niet alleen Jezus Christus een plaats gegeven in haar hart, maar Hij werd ook haar Here, zodat de Here Jezus Christus Zijn leven in haar kon leven, door de volheid van Zijn Geest, aan wie alleen zij een vrije toegang gaf.

Dat vinden wij ook in Salomo's Hooglied 4:12, waar de Hemelbruidegom Zijn Bruid bezingt: *"Een afgesloten hof bent u, mijn zuster, bruid, een afgesloten wel, een verzegelde bron"*.

Dat wil zeggen, dat zij voor niemand anders toegankelijk is dan voor Hem, en dat Hij haar hele hart, haar innerlijk leven, haar ziel en geest, geheel alleen bezit. Zij hinkt niet op twee gedachten, wat wij wel vinden bij de jonkvrouwen, wier leven nog verdeeld is tussen de Here Jezus en de wereld, en wier hart niet naar Jezus alleen uitgaat.

Dat betekent, dat Hij niet al de liefde van haar hart heeft. Dat kan nooit een bruisziel zijn! Zou de heilige hemelse Bruidegom als Bruid iemand verkiezen, waarvan haar hart nog innerlijk verdeeld is?

Zij kunnen wel vrienden en vriendinnen zijn, maar geen Bruidziel. Want de Bruidegom zegt: *"een afgesloten hof bent u, mijn zuster, bruid"*. Waarbij wij ook de bloedverwantschap in zien.

Men vindt deze ook vaak in de Schrift, zoals Abraham en Sara ook nog halfbroer en zuster waren. En dat is profetisch! Want als wij van de Here zijn, zijn wij van Zijn geslacht, want wij zijn een kind van God geworden, zoals Hij is.

De Bruid is niet alleen *"een afgesloten Hof"*, maar ook een *"afgesloten wel"*. Want het diepste in die hof is haar hart. De Schrift zegt immers, dat uit het hart de bronnen van het leven komen. Dat is die wel, die bron, die geheel afgesloten is voor haar Beminde. Daarom is het ook *"een verzegelde bron"*.

Dan lezen we in vers 13, wat die hof van die Bruid gaat worden: *"Wat uit u opspruit, is een lusthof van granaatappelbomen met kostelijke vruchten"*.

Dan is er ook de kostelijke nardus, die wij ook in Ps. 45 beschreven vinden voor de Hemelbruidegom zelf. Daarom lezen we in vers 16, dat de Bruid gaat zingen: *"Ontwaak, Noordenwind, en kom, Zuidenwind, doorwaad mijn hof"*. Ziet u wat zij verlangt?

Haar hof ligt voor Hem open en nu vraagt zij om de wind van Gods Geest, Die een tweevoudig werk in haar moet gaan doen als Noordenwind en Zuidenwind. Noordenwind breek af in mijn hof, wat nog niet welbehaglijk voor mijn Beminde is.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

Bidden wij wel eens zo om de Heilige Geest? Maar ook: *"Kom o Geest als Zuidenwind, opdat het nieuwe leven van Hem in mij gaat uitbotten en groeien"*. Dat is de Bruid, die zich zelf gereed maakt, *"opdat Zijn balsemgeuren gaan stromen"*.

Dit zijn dezelfde balsemgeuren, die aan al Zijn kleding is, zoals Ps. 45:9 het zegt. En in vers 14 lezen wij: *"Louter pracht is de koningsdochter daar binnen (innerlijk), van goudbrokaat is haar kleed"*.

En in vers 15 zien wij staan: *"Jonkvrouwen in haar gevolg, haar vriendinnen"*. Wie zijn deze precies? Het antwoord vinden wij in Ps. 46, die direct begint op de wijze van: de Jonkvrouwen. Daar hoort u het lied van de jonkvrouwen, de bruidsgasten.

Het tijdperk, dat deze Psalm bezingt, is de tijd, dat de Gemeente, als Bruid van het Lam reeds van de aarde weggenomen en ingebracht is in het Vaderhuis met de vele woningen, om de bruiloft van het Lam te vieren.

Dit is tevens de tijd van de Grote Verdrukking hier op aarde, als de antichrist daar openbaar zal komen en het voor Israël bijzonder benauwd gaat worden, maar die dan eindigt met de komst van de Here met de Zijnen, die dan de vijanden te niet zal doen en het Duizendjarig Vrederijk gaat oprichten. Ook vinden wij weer geweldige profetieën hier staan.

In vers 15 van Ps. 45 hebben wij zojuist gelezen, hoe wij als de Bruid van het Lam van de aarde weggenomen en binnengevoerd zijn in 's Koningspaleis om als Vrouw van het Lam aan Zijn zijde te gaan tronen.

Dan lezen wij dat achter haar jonkvrouwen volgen, de bruidsgasten, die zij nodigt tot haar bruiloft en die tot haar gebracht worden. Dat gebeurt in de tijd, die dan op aarde zal aanbreken, de tijd van de oordelen van God. Vandaar dat deze Psalm ook genoemd wordt: *"Een vast burcht is onze God"*.

Al is het waar, dat God ten alle tijden en door alle eeuwen een burcht geweest is voor Zijn kinderen, zal dat pas zijn werkelijke eindvervulling krijgen voor die gelovigen, die nog op de aarde zullen zijn, als de Bruid van het Lam weggenomen is en zij de Grote Verdrukking moeten meemaken, en daaruit gered zullen worden. Het is daarom het lied van de jonkvrouwen, die zullen volgen.

Zo vinden wij het ook in Openb. 7, en Jezus Zelf leert het ons in de gelijkenis van Matth. 25:1-13, terwijl Hij spreekt van de opname van de Bruid, die daaraan vooraf gaat in Matth. 24:40-42. *"Dan zullen er twee in het veld zijn, een zal aangenomen worden, een achtergelaten worden; twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, een zal aangenomen worden en een achter gelaten worden. Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt"*.

En als de getrouwen, die gewaakt hebben weggenomen zijn, dan staat er in Matth 25:1 (let u vooral op het woordje "dan") *"Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken de bruidegom tegemoet"*.

Ik moet u er vooral op wijzen, dat de Here deze gelijkenis neemt naar het Joodse gebruik en niet, zoals wij dat zelf voorstellen. Daar komen de vergissingen uit voort! Men wil altijd die tien maagden zien als de Gemeente, waarvan de vijf wijzen dan de ware Gemeente zijn.

Dat is helemaal niet waar, want de tien maagden zijn geen Bruid, maar bruiloftsgasten, de vriendinnen van de Bruid.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

De Bruid werd bij het Joodse huwelijk door de Bruidegom afgehaald bij het vallen van de avond, in de eerste nachtwake (dat is tussen 6 en 9 uur) en werd dan ingebracht in het huis van zijn vader. En daar werd in intieme kring het huwelijk gesloten.

Maar de bruiloftsgasten werden te middernacht (dat is in de tweede nachtwake) door de Bruidegom en Zijn vrienden uitgenodigd en binnen gebracht. Daarom moesten die bruiloftsgasten die lampen bij zich hebben, want het was middernacht. Dat lezen wij dan ook in vers 6 van Matth. 25. *“En midden in de nacht klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!”*

Van dat middernachtelijk uur lezen wij ook in Ps.45, want als de Bruid weggenomen is, dan wordt het hier ontzettend donker, de tijd van de antichrist, de tijd van de oordelen. En als het dan het donkerst is, dat is om het middernachtelijk uur, dan komt de Here Zijn bruiloftsgasten weghalen, wat wij ook lezen in Openb.7. Allereerst de 144000 uit Israël en ook een schare, die niemand tellen kan, die uit de Grote Verdrukking komt, als deze het grootst gaat worden. Goddank, want Hij is getrouw!

Jezus spreekt hierover ook in Luc. 12:35-38. *“Laat uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende, en gij, wees gelijk aan mensen, die op hun Here wachten, wanneer Hij van de bruiloft wederkeert, om hen, als hij komt en klopt, terstond te kunnen opendoen. Zalig die slaven, die de Here bij Zijn komst wakende zal aantreffen. Voorwaar, Ik zeg u, Hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen”*. Zij gaan aan het bruiloftsmaal!

Jezus zegt verder: *“En wanneer Hij in de tweede of derde nachtwake komt en hen zo aantreft, zalig zijn zij”*. In de 2^e of 3^e nachtwake komt Hij nog bruiloftsgasten binnen halen. Want God heeft gezegd, dat de bruiloftszaal vol moet worden. U ziet dus van die tien maagden waren er vijf dwaas, omdat zij geen olie in hun kruiken hadden en dus niet gereed waren.

Maar onder hen, die wel gereed zullen zijn om op de uitnodiging van de Bruid, de Vrouw van het Lam, binnen te gaan, behoren allereerst de 144000 verzegelden uit Israël, die op de berg Sion, dus nog op de aarde zijn.

Zij horen dan dat nieuwe lied van de Bruid, dat opgetekend is in Openb. 5:9-10 en dat de Bruid hen voorzingt, opdat ook zij het mogen kennen. *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt (ons) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde”*.

En dat is het lied, waar Ps. 46 over spreekt. Op de wijze van de jonkvrouwen, de maagden. Die 144000, die in Openb.7 genoemd worden, is de eerstelingschaar uit het Joodse volk, die tot het licht der waarheid gekomen zijn, van wie in Openb. 14:4-5 wordt gezegd: *“Deze zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heen gaat, deze zijn gekocht uit de mensen, als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden; zij zijn onberispelijk”*. Want daarom worden zij ook maagdelijk genoemd.

Zo zien wij dat alleen zij, die maagdelijk zijn, wat betekent bekleed met Christus, dat nieuwe lied kunnen zingen, als het met een door Jezus bloed gereinigd hart beleefd kan worden, zodat Gods Heerlijkheid in het openbaar komt.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

En dat Heerlijke lied zal de verheerlijkte Bruid, als Vrouw van het Lam, aan de bruiloftsgasten moeten leren. Dat is voor haar een Heerlijke taak.

Er is een leer, die zegt, dat, als de Bruid van de aarde weg is, zij niets meer te doen zal hebben. Maar zou zij niet veel meer nog te doen krijgen, dan hier op aarde wij kunnen doen. Daar zijn voorbeelden van in de Schrift.

Het eerste is al dat ene feit, dat, als de Bruid van de aarde wordt weggenomen, en zij verenigd wordt met haar Bruidegom op de plaats in de hemelse gewesten waar satan en zijn gevallen engelen dan deze wereld nog beheers en zij die satan en zijn gevallen engelen onder haar voeten gelegd krijgt, waardoor alle vijanden kort daarop uit de hemelse gewesten, op aarde worden gestoten.

Deze Psalm 46, die helemaal staat in het teken van de oordelen van God over deze aarde, kunnen we verdelen in drie delen n.l. drie maal vier verzen, die ieder eindigen met "sela".

Alleen één ding mis ik in onze vertaling. U vindt in het 8e vers staan: *"de Here der Heerscharen is met ons, een burcht is ons de God van Jacob"* en dan komt het: "sela".

Diezelfde woorden vinden we ook in het 12e vers, maar niet bij het vierde vers, waar zij ook behoren te staan. Want God wordt 3 maal in dit lied als de Here der Heerscharen genoemd, een burcht is ons de God van Jacob. En dat is niet toevallig, want God noemt Zich: de God van Abraham, Isaäk en Jacob. De God van Abraham is God de Vader, de God van Isaäk is God de Zoon, de God van Jacob is God de Heilige Geest.

Dit profetische lied zal zijn eindvervulling krijgen, als straks de Gemeente weggenomen is, als de dagen van de Grote Verdrukking en de oordelen van God op aarde komen. Dan zal voor wie dan tot geloof komen, en dat is allereerst het overblijfsel van Israël, zal God blijken nog een wonderbare Burcht te zijn en een Sterkte, als nooit te voren. En let u vooral op de woorden: *"de Here der Heerscharen is met ons"*, d,w,z, Jaweh Zebaoth.

Die Naam wordt in de Schrift altijd gebruikt in tijden van bijzondere verdrukking; en de Here zal dan uittrekken met Zijn legerscharen van engelenmachten, om de Zijnen bij te staan in die grote eindstrijd.

Daarom komt die naam Jaweh Zebaoth, Here der Heerscharen, veel voor in de profetische boeken aan het einde van het Oude Testament, als Israël terugkeert uit de ballingschap. En daarom vinden wij die naam ook terug in het Boek Openbaring, nadat de Gemeente in Openb. 4 opgenomen is.

In Openb. 1, 2 en 3, is de Gemeente nog op aarde en daarom is het altijd: *"wat de Here en wat de Geest zegt tot de gemeenten"*. Maar daarna niet meer, want dan is de Gemeente van de aarde weg, en dan luisteren wij, hoe God steeds sterke, machtige engelen zendt naar de aarde met een geweldige opdracht, want de Here der Heerscharen trekt uit om zijn vijanden neer te werpen en Zijn overblijvend volkje te redden.

Vandaar dat het hier tot driemaal toe staat: *"de Here der Heerscharen is met ons"*. Wie is met ons? Ja, we mogen het nu ook wel voor ons nemen, Gods Woord heeft altijd een doorlopende onderwijzing en belofte; maar de eindbelofte is voor die "ons" Israël.

Echter Israël is dan nog Jacob, die de Pniëlsnacht nog moet doormaken. Maar God zal straks voor Jacob strijden, zoals Hij ook voor de letterlijke Jacob heeft gestreden, opdat Jacob, Israël wordt en Gods bijzonder instrument in het Duizendjarig Rijk.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De tijd tussen Jezus eerste en tweede komst op aarde
profetisch beschreven in de Psalmen 44 tot en met 48

En in Ps. 47 vinden wij, hoe dat 1000 jarig Vrederijk bezongen wordt, als de Here over de ganse aarde Koning zal zijn. Deze Psalmen eindigen met Ps. 48, waarin de grote Koning bezongen wordt en ook Jeruzalem als de stad van de grote Koning, dat hersteld zal worden.

Maranatha Heer Jezus, KOM!

Amen.

